

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, 2018 BIRŽELIO – JUNE 19, 2018 • Vol. CIX NR. 73

Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 06-18-2018

ŠIAME NUMERYJE:

Prisikėlimo parapijos Kanadoje
65-oji sukaktis – 4 psl.

Jubiliejiniai dr. Juozo Kazicko ir
Kazickų šeimos fondo metai – 8 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Baltų konferencija Stanfordo universitete

Stanford universitetas.

RIMAS ČERNIUS

Malonus sutapimas. Lietuva, Latvija ir Estija šiemet švenčia Nepriklausomybės aktų paskelbimo šimtmetį, o Baltiškų studijų puoselėjimo draugija (Association for the Advancement of Baltic Studies, arba AABS) – gyvavimo penkiasdešimtmetį.

AABS kas antrus metus ruošia akademinę konferenciją. Buvo galima tikėtis, kad šiais metais AABS konferencija bus ypatinga, ir kad draugija stengsis konferencijos metu paminėti šią dvigubą sukaktį.

Konferencija birželio 1–3 d. vyko gražiam Stanfordo universitete, Kalifornijoje. Pagrindines universiteto alėjas

Rimo Černiaus nuotr.

juosia didžiulės palmės. Palei takelius žydi ir kvepia Kalifornijos gamtai būdingos gėlės.

Į konferenciją buvo atvykęs gausus būrys mokslininkų iš Lietuvos, Latvijos ir Estijos, kurie prisijungė prie išeivijos ir kitataučių mokslininkų. Stanfordo universitete pasirodė lietuvių, latvių, estų mokslininkai. Universiteto alėjose, paskaitų salėse ir koridoriuose girdėjosi ten retai girdimos šių trijų Baltijos valstybių kalbos.

– 6 psl.

R. Kubiliūtės nuotr.

Lituanistinių mokyklų vaisiai dažnai būna saldūs

LAIMA APANAVIČIENĖ

Šiemet jau 17-ą kartą JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) Švietimo taryba rinko „Gintarinio obuoliuko“ laimėtoją. Nuo 2001 metų šis apdovanojimas kasmet skiriamas ypatingu entuziazmu, veiksmingumu, novatoriškumu pasižymėjusiam JAV lituanistinių mokyklų mokytojui. Šių premijų mecenatas – Lietuvių Fondas (LF). Šiemet „Gintarinis obuoliukas“ įteiktas Čikagos lituanistinės mokyklos (ČLM) mokytojai **Danutė Petraitienėi**. Tą progą pakalbinome jau 10 metų šioje mokykloje dirbančią mokytoją.

Kaip reagavote sužinojusi apie Jums paskirtą JAV LB Švietimo tarybos apdovanojimą „Gintarinis obuoliukas“?

Lituanistinėse mokyklose dirba daug kūrybingų, pasiaukojančių mokytojų. Jų nuoširdus indėlis į augančias lietuvaikių kartas išeivijoje – neįkainojamas turtas. Malonu, kad mano darbas bei pastangos buvo pastebėtos bei įvertintos aplinkinių.

Šis apdovanojimas – man ypatingas, nes tai ne tik darbo rezultatų įvertinimas, bet kartu ir įpareigojimas nenuleisti rankų ir toliau dirbti ieškant naujų idėjų, prasmingumo, kūrybiškumo savo veikloje.

Ar aplinkiniai džiaugėsi Jūsų sėkme, o gal atsirado pavyduolių?

Sulaukiau daug sveikinimų iš kolegų, tėvelių, mokinių. Mieliausia sveikinimo žodžius buvo gauti iš savo mokinukų. Buvau nuoširdžiai sujaudinta, kai įteikus apdovanojimą, visi susirinkusieji salėje atsistojo plojo. Kalbėdama net pajuokavau, jog jaučiuosi kaip per „Oskarų“ šventę.

Apie pavydą nekalbėsiu. Geriau savo veiklą paskirti svarbesniems bei prasmingesniems darbams. Dirbdama stengiuosi kiekvieną mokinį vertinti kaip asmenybę ir pirmiausia įžvelgti jame teigiamus jo bruožus. Tuo vadovaudamasi jį galiu pagirti, paskatinti, padrąsinti.

– 5 psl.

Danutė Petraitienė – „Gintarinio obuoliuko“ laimėtoja.

Jei jūs teisiatė žmones, jums nėra laiko mylėti juos – *Motina Teresė*.

Skaitau neseniai išleistą įdomią Birutės Putrius knygą „The Last Book Smuggler“. Knygos pradžioje pagrindinis veikėjas knygnešys Viktoras aiškina apie 1863 m. sukilimą ir po to vykusias „koriko Muravjovo“ sankcijas. „Net ir himno giedojimas buvo kriminalinis nusikaltimas“, – teigia jis. Ši knyga yra romanas, o ne istorijos vadovėlis, bet nustebau skaitydamas, kad jau anais laikais turėjome himną. Ieškodamas tiesos nusibasčiau į viską žinantį internetą. Štai ką sužinojau iš įvairių šaltinių.

Lietuvos Respublikos Seimo svetainėje rašoma, kad Lietuvos valstybės himno, kaip ir tautinės vėliavos, idėja atsirado užsienyje. Iš pradžių į jį pretendavo net keli kūriniai. Apie 1880 m. Seinų kunigų seminarijos klierikai nutarė lietuvišku himnu laikyti Adomo Mickevičiaus poemos „Ponas Tadas“ eiles, prasidedančias žodžiais „Tėvyne Lietuva, tu kaip sveikata“. Pirmą kartą kaip himnas ši giesmė buvo sugiedota 1888 m. JAV, lietuvių suvažiavime. Ten pat rašoma, kad tarp Amerikos lietuvių plito ir kitos į tautos himną pretendavusios giesmės: „Tu Lietuva, tu mieliausia motinėle“ (Antanas Baranauskas), „Kur bėga Šešupė“ (Maironis). Ypač populiari buvo Jurgio Zauerveino „Jaunųjų lietuvininkų giesmė“, arba „Lietuviais esame mes gimę“, pirmą kartą sugiedota 1896 m. Tilžėje. 1908 m. šis Mažosios Lietuvos himnas buvo atliktas dainų šventėje Kaune. Tačiau Lietuvos valstybės himnu buvo pasirinktas kitas kūrinys – „Tautiška giesmė“, kurios žodžius sukūrė ir muziką pritaikė Vincas Kudirka. „Tautiškos giesmės“ tekstas su gaidomis buvo išspausdintas 1898 m. laikraščio „Varpas“ šeštajame numeryje.

Pirmą kartą V. Kudirkos „Tautiška giesmė“ buvo sugiedota 1899 m. lapkričio 19 d. Peterburge vykusiame koncerte, skirtame surinkti lėšų lietuviams studentams šelpti. Himno autoriaus sveikata tuo metu jau buvo visai silpna. Po metų Kazys Grinius spaudoje šią giesmę jau pavadino tautišku himnu, jį propagavo savo šeimos vakarėliuose, įvairiuose susirinkimuose. Giedant tą giesmę susirinkusieji atsisotdavo. Ypač entuziastingai „Tautiška giesmė“ buvo sutikta Didžiojo Vilniaus seimo (1905 m.) išvakarėse surengtame koncerte. Kompozitoriaus Miko Petrausko vadovaujamas choras šią giesmę turėjo net kelis kartus pakartoti.

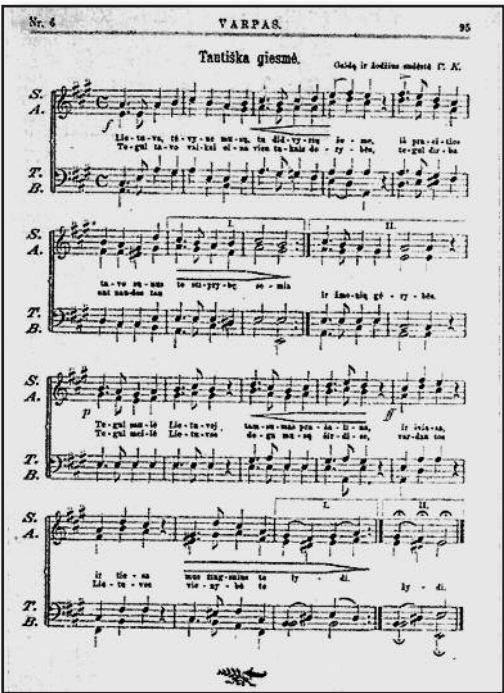
1906 m. kompozitoriaus Antano Kačanausko išleistame leidinyje „Tautiška giesmė“ jau tiesiog vadinama Lietuvos himnu. Atgavus spaudą „Tautiška giesmė“ skambėjo kone kiekviename visuomeniniame renginyje. Lietuvoje ją pirmą kartą viešai sugiedojo M. Petrausko vadovaujamas choras 1905 m. birželio 6 d. Vilniaus miesto teatre surengtame lietuvių visuomenės vakare. Netrukus „Tautiška giesmė“ suskambo visoje Lietuvoje. Ši giesmė Lietuvos himnu buvo pripažinta dar prieš Lietuvos valstybės atkūrimą, oficialiai patvirtinta 1919 m.

www.tiesa.com.lt rašo ir apie daugiau preten- denčių į Lietuvos himną. Spaudos draudimo laikotarpiu labai populiari buvo A. Baranausko daina „Nu, Lietuva, nu, Dauguva“. Ši daina skambėjo lyg tautinė giesmė, žadino Tėvynės meilę, skatino neap- ykantą carizmui, rusifikacijai. Caristinė valdžia, stengdamasi šią giesmę uždrausti, ją traktavo kaip priešvalstybinį kūrinį. Buvo kreiptasi į Maironį, kad jis šiai A. Baranausko dainos melodijai parašytų nau- jus žodžius, prie kurių negalėtų prikibti valdžios cen- zūra. Taip atsirado išpopuliarėjęs Maironio eileraš- tis „Eina garsas“.

Žinomo istorinio romano „Algimantas“ autorius Vincas Pietaris siūlė tautos giesme paversti Dovydo psalmę „Dievas galybių su mumis“. Labai populia- ri buvo Česlovo Sasnausko sukompanuota, Maironio parašyta giesmė „Marija, Marija“, kurią buvo pa-

Ką giedosime liepos 6-ąją

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

Pirmą kartą V. Kudirkos „Tautiškos giesmės“ tekstas su gai- domis buvo išspausdintas „Varpe“ 1898 m., Nr. 6, psl. 95.

mėgęs ir popiežius Jonas Paulius II. Taip pat populiari tapo jaunimo giesmė „Užtrauksm naują giesmę, bro- liai, kurią jaunimas tesupras“. Tautine giesme virto „Lietuva brangi“. Ji ypač buvo populiari sovietinės okupacijos metais. Ji buvo tarsi Lietuvos himno pa-

kaitalas. Pirmą kartą legaliai ši giesmė su- giedota vadinamo „chruščiovinio atšilimo“ metu Vilniaus universiteto choristų. Ją gie- dant reikšdami pagarbą žmonės visada at- sistodavo. Tautine giesme virto ir Jurgio Zauerveino eilėraštis „Lietuvininkais esa- me mes gimę“, išspausdintas 1879 m. Šis ei- lėraštis, šiek tiek pakoreguotas, dabar yra įvardintas kaip Mažosios Lietuvos him- nas.

1940 m. birželio 15 d. Sovietų Sąjungai okupavus Lietuvos Respubliką, buvo uždrausti valstybingumo simboliai. Už jų naudojimą buvo taikomos griežtos bausmės. Nepriklausomos Lietuvos valstybės himnas buvo vienintelis iš valstybės simbolių, iki 1950 m. ofi- cialiai naudotų okupuotoje Lietuvoje. Lietuvoje vie- nur buvo giedama „Tautiška giesmė“, kitur – „In- ternacionalas“. 1950 m. patvirtinus Lietuvos SSR himną, „Tautiška giesmė“ buvo uždrausta. Nepaisant to, „Tautiška giesmė“ ir toliau skambėjo pogrindyje, nedideliuose susibūrimuose. Ji viešai skambėjo 1956 m. Vėlinių metu Kaune, apie 1977 m. per Jonines Ker- navėje, 1987 m. mitinge prie Adomo Mickevičiaus pa- minklo. „Tautiška giesmė“ himnu vėl tapo 1988 m., prieš atkuriant Lietuvos nepriklausomybę. Kaip ir vė- liau, Lietuvos valstybės himną, spaudžiama visuo- menės, oficialiai atgaivino Lietuvos SSR Aukščiausioji Taryba 1988 m. lapkričio 18 d.

2018 m. gegužės 29 d. Valstybės pažinimo centre Vilniuje prasidėjo visuotinė elektroninių svetainių ir socialinių tinklų kampanija, skirta užmegzti tiesio- ginį ryšį su lietuviais pasaulyje bendru tikslu – pa- kviesti 4 milijonus liepos 6-ąją kartu giedoti 100-me- čio „Tautinę giesmę“. Pirmąjį tiesioginį vaizdo kvie- timą lietuviams visame pasaulyje išsiuntė Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė. Prie jos kvietimo prisidėjo daug pilietiškų bei visuomenėje ak- tyvių žmonių – „Lietuvos 100-mečio proga drauge sukurkime išskirtinio masto dovaną sau ir savo ša- liai!“

Daugiau informacijos www.4000000.lt.

Bažnyčioje paminėtos tremties aukos

LR generalinis konsulas Čikagoje M. Bekešius: „Viltis vedė tautą į priekį.“

Praėjusį sekmadienį, birželio 17 dieną Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje po šv. Mi- šių buvo paminėta Gedulo ir vilties diena. Vėliau minėjimas buvo tęsiamas parapijos sa- lėje. Renginio metu buvo prisimintos ir pagerbtos sovietų okupacijos ir trėmimų aukos. Prieš 77 metus, 1941 m. birželio 14 d. prasidėjo pirmasis ma- sinis Lietuvos piliečių trėmimas į Sibirą. Skačiuo- jama, kad iš viso okupacijos metais iš Lietuvos buvo išstremta ir įkalinta daugiau nei 280 tūkstančių žmonių. Tarp jų – didžioji dalis buvo mūsų tautos inteligentijos: mokslininkų, pedagogų, gydytojų, tei- sininkų, studentų, taip pat kaimo šviesuomenės –

Minėjimas vyko ir parapijos salėje. Parapijos archyvo nuotraukos

ūkininkų su šeimomis. Daugelis ištremtųjų nebe- grįžo į tėvynę – atgulė amžinojo poilsio Sibiro že- mėje. Minėjime dalyvavęs LR generalinis konsulas Či- kagoje Mantvydas Bekešius savo kalboje pažymėjo: „Gedulo ir vilties dieną svarbu atsiminti, kad viltis vedė mūsų tautą į priekį, neleido palūžti, todėl mes vėl iškovojoje Nepriklausomybę“. Renginio metu keletą kūrinių fortepijonu atliko muzikologas Kau- no technologijos universiteto profesorius dr. Darius Kučinskas.

„Draugo“ info

DRAUGAS
(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

**Published on Tuesday, Thursday
and Saturday**
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00
JAV – metams **\$150.00** • 1/2 metų **\$80.00** • 3 mėn. **\$57.00**
Pirma klase – **\$340.00** • kartą per savaitę **\$240.00**
[**Kanadą**] – metams **\$390.00** (USD) • 1/2 metų **\$210.00** (USD) • 3 mėn. **\$110.00** (USD)
[**Lietuvą** **paprastu** **paštu**] – metams **\$120.00** • 1/2 metų **\$66.00**
Internetinė prenumerata – metams **\$99.00**

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA
JAV metams **\$95.00** • 1/2 metų **\$70.00** • 3 mėn. **\$48.00**
[**Kanadą**] – metams **\$150.00** (USD) • 1/2 metų **\$120.00** (USD) • 3 mėn. **\$75.00** (USD)
[**Lietuvą**] – metams **\$70.00**

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.
Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

Po Persitvarkymo sąjūdžio 30-mečio minėjimo Seime reportažo per TV pasikambino susijaudinusi senutė kaimynė ir sako: „Ar žinai, kad Lietuvoje nauja valdžia? Jie visi man nepažįstami, bet prieš valdžią kalba labai griežtai – versiti ją, ir gana“. Taip paprastas žmogus suprato Sąjūdžio steigėjų požiūrį į dabartinę Lietuvą – esą Sąjūdžio paskelbta nepriklausoma Lietuvos Respublika nebuvo sukurta.

Kai Sąjūdžio įkūrimo metinėms tekstuką „Delfi“ paskelbė jo buvęs vadovas Vytautas Landsbergis, vienas komentatorius pareiškė dar smagiau: „200 m. Rusijos okupacijos nepadarė tiek žalos, kiek 30 nepriklausomybės metų“. Ir tai beveik atspindi pirmųjų sąjūdiečių depresinę nuotaiką, kuri reiškėsi 30-mečio minėjimuose. Vienas iš tribūną išmestas jaunikaitis net įsigudrino beveik pakartoti Rusijos caro Putino žodžius apie nepavykusią Lietuvos valstybę.

Taigi kas atsitiko su „šventuoju Sąjūdžiu“, kurį mes taip garbinome?

1988 m. birželio 3 d. Vilniuje buvo įkurtas Lietuvos persitvarkymo sąjūdis, pavadintas gorbaciovinės „perestroikos“ – persitvarkymo vardu, ir jį sudarė ne tik sovietinės sistemos skeptikai ir priešininkai, bet ir komunistai, tuo metu dar tebesėdėję partijos suvažiavimų prezidiumuose. Todėl greitai Sąjūdis atsisakė žodžio „persitvarkymas“ ir tapo tiesiog Sąjūdžiu, kurio pavadinimą sukūrė dar XIX a. pabaigos šviesuoliai. To naujojo Sąjūdžio balsu tapo Vytautas Landsbergis, ko iki šiol negali dovanoti „persitvarkymo“ iniciatoriai ir kas kelia nuolatinį kai kurių intelektualų nepasitenkinimą viskuo, kas vyksta valstybėje. O štai kaip šiandien rašo vienas iš Sąjūdžio iniciatyvinės grupės narių Alvydas Medalinskas „Lietuvos žiniuose“: „Pavyzdžiui, būta atvejų, kai į Sąjūdžio iniciatyvinę grupę išitraukęs asmuo (bet ne Sąjūdžio kūrėjas), pasitelkęs kitą bendramintį, ėmė stumdyti kitus sąjūdininkus, kad tik atsidurtų pačioje viršūnėje. Kaip genialus šachmatininkas. Tik čia buvo ne šachmatų figūros, o bendražygiai. Dalis Sąjūdžio pradininkų (prie jų priskiriu ir save) sakė, kad bent jau praėjus 30 metų nuo Sąjūdžio gimimo reikėtų pasakyti tiesą apie tai, kas vyko Sąjūdyje. Dabar jau, žinoma, nieko nepakeisi. Tačiau galbūt būtų galima paaiškinti, kodėl Lietuva tapo tokia, kokia yra, nes neteisingumu, deja, dvelkė ir Sąjūdžio veikla, vykdoma Lietuvos valdžioje“.

Galima numanyti, kad tas nelemtas „šachmatininkas“, sumaišęs visas kortas, yra Vytautas Landsbergis, pasukęs judėjimą kryptimi, kuria Lietuva ir nuėjo į Europą ir pasaulį.

Išvada s darysiu ne pati, o pasiremsiu anoniminiu komentatoriumi Linu, kuris pareiškė savo nuomonę apie Sąjūdžio 30-metį internete: „Gera viską pamenu, nes pats tuo metu dalyvavau Sąjūdžio veikloje. Aišku, aš priklausiau pirminei kuopelei, bet veiklos buvo daug, o dar daugiau diskusijų, kokių keliu eiti. Faktas, kad KGB turėjo savo žmonių Sąjūdyje, bet šunys lojo, o karavanas ėjo toliau. Pradžioje niekas nekalbėjome apie nepriklausomybę, bet ši mintis kabojo ore pastoviai, visi tyliai laukėme, kada galėsime tai garsiai ištarti. Labai bijojome dėl Landsbergio skubėjimo. Mes vos spėjome su Landsbergio radikalumu ir skubėjimu reikalauti, reikalauti, reikalauti... labiau imponavo Brazausko skelbiama *step by step* politika. Judėti pirmyn lėtai, neerzinant Maskvos. Tik neseniai sužinojau, kad ruošiantis Gorbacioviui į Lietuvą, kai kurie jo patarėjai jam patarė vežtis į Lietuvą Lietuvos išėjimo iš SSRS sutartį. Tuo metu tai mums būtų buvęs pasakiškas scenarijus, mes būtume sutikę su bet kokia nepriklausomybės forma ir amžinu sovietų kariuomenės buvimu. Šiuo metu mes būtume ne ES, bet Eurazijos sąjungoje. Visa laimė, kad Gorbaciovas nebuvo genialus politikas ir nesugebėjo aplenksti įvykių. Landsbergio kryptis nugalėjo. Prisimenu jau vėliau jo paskelbtas kryptis į ES ir NATO, kurios mūsų kuopelėje sukėlė daug juoko. Mes laikėme jį politiku/muzikantu, neturinčiu realybės po-

Pykčiai iš praeities

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

jūčio. Reikia pripažinti, kad jis buvo tūkstantį kartų teisus. Jo skubėjimas ir radikalumas buvo Lietuvos išsigelbėjimas. Po 30–50 m. Landsbergis bus paskelbtas Lietuvos didvyriu. Genialių žmonių amžininkai nevertina“.

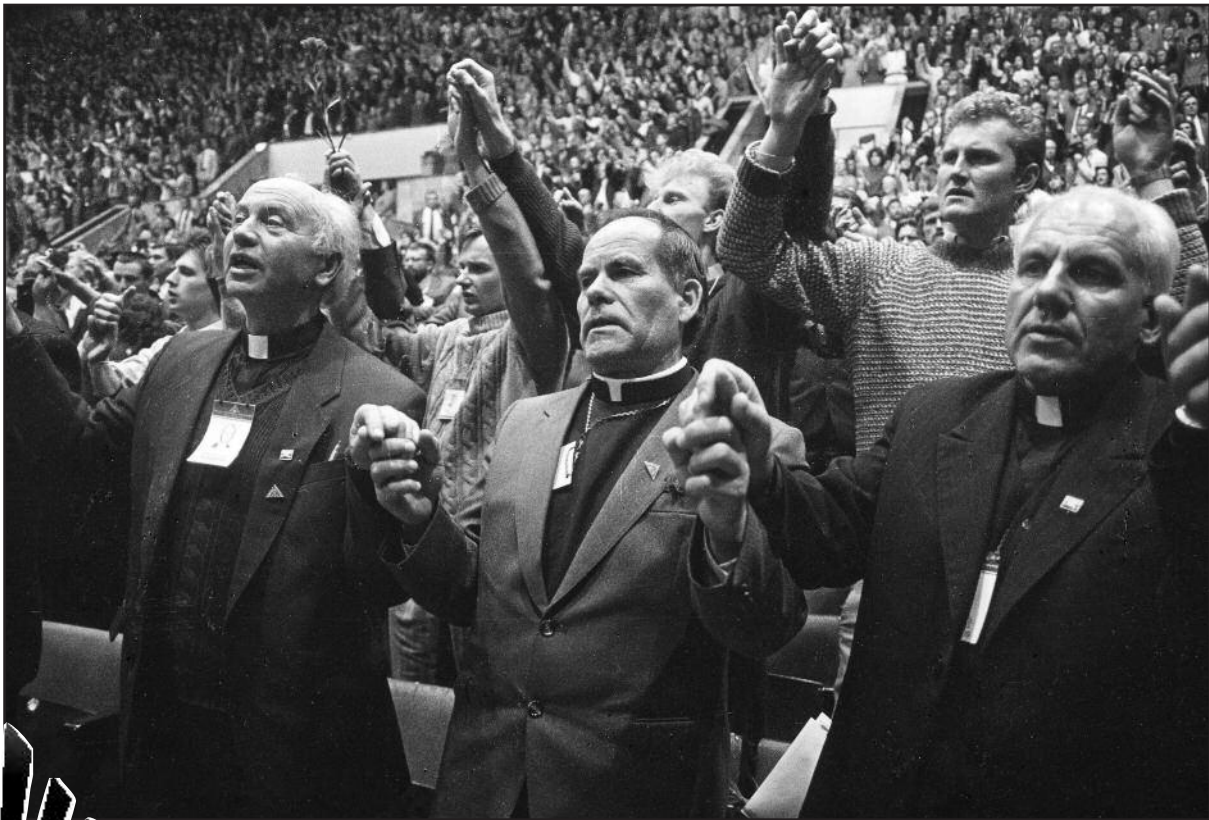
Improvizuojamas dar vienas sąjūdis

Priminsiu, kad viena Sąjūdžio dalis 1993 m. įkūrė politinę partiją ir tapo dabartine Tėvynės sąjunga, o kita liko po senojo Sąjūdžio skėčiu. Per tuos 25-erius metus Sąjūdis nebenuveikė nieko reikšmingesnio, kartkartėmis netgi buvo siūloma jį už-

nesunku justi minėto profesoriaus braižą. Galima tik nusistebėti, ko šis žmogus nėra prikūręs, kaip jis nepavargsta kurdamas tuščius darinius ir kaip vis dar atranda pasekėjų, kurių veikla taip ir nedavė jokių rezultatų.

Be abejo, kad valstybėje yra problemų, bet to nusivylimo, vedančio į depresiją, gyvenimas Lietuvoje tikrai nevertas. Greičiausiai

tokių nuotaikų yra užvaldyti žmonės, iškritę iš valdžios vėžimo arba turintys nuoskaudų, kad į ją nepateko bei nerandantys pritaikymo savo talentams. O tai tikrai talentingi žmonės, ir jie tai žino ir jiems dėl to pikta, kad ne jie yra „pirmieji“. Tas apokaliptinės nuotaikas bandė stabdyti netgi svečias – Latvijoje gyvenantis lietuvis, į Lietuvos sąjūdį panašaus judėjimo – Latvijos liaudies fronto buvęs vadovas Romualdas Ražukas: „Apie tai, kad Lietuva vienintelė nelaiminga valstybė, kad savo idealus praradusi – jokių būdu nereikia sakyti, nedarykim to“. Jis sakė, kad ir Latvijos liaudies fronto programa nebuvo iki galo įgyvendinta. „Aš manau, kad ta strateginė

Sąjūdžio suvažiavimas subūrė minias dalyvių ir žiūrovų prie televizorių ekranų. Romualdo Požerskio nuotr.

daryti. Gal taip ir būtų buvę geriausia, nes būtų buvusi išlaikyta aukšta gaida.

Pasirodo, nenunuko ir Persitvarkymo sąjūdžio idėjos. Jo tarybos nariai sukūrė Lietuvos persitvarkymo sąjūdžio iniciatyvinės grupės klubą, kuris 30-mečio išvakarėse įkūrė dar vieną darinį – „Tautos forumą“ ir Sąjūdžio 30-mečio minėjime priėmė deklaraciją. „Tautos forumo“ vienas iš ideologų greičiausiai yra tas pats Vytautas Radžvilas, kuris yra dar kito nepatenkintųjų intelektualų darinio – „Vilniaus forumo“ – ideologas. Kaip pasakoja internetinis tinklalapis „alkas.lt“, „Tautos forumas“ kviečia tautą „telktis į naują sąjūdžio bangą ir kilti į kovą už Nepriklausomybę įkvėpusią Sąjūdžio įkūrimo dieną istorinėje salėje vyrausią laisvės dvasią“. Deklaracijoje keliami tokie tikslai ir siekiai – „atsisakyti ‘globalios Lietuvos’ ideologijos, atsisakyti planų panaikinti valstybinį lietuvių kalbos statusą ir įtvirtinti dvikalbystę (neaišku, kas turima galvoje, nes tokių nei įstatymų, nei projektų nėra. Red.), panaikinti žiniasklaidoje ir akademinėje aplinkoje, pasak steigėjų, plintančią ‘persekiojimo už politiškai nekorektiškas’ pažiūras praktiką“. „Tautos forumas“ deklaracijoje taip pat pasisakė prieš „prievarčinį globalistinių neomarksizmo ir neoliberalizmo ideologijų diegimą“. „TF svarbiausiu savo tikslu skelbia – lietuvių tautos ir Lietuvos valstybės išgelbėjimą ir išsaugojimą. Siekiant šio tikslo bus siekiama vėl iškelti ir į politinę darbotvarkę įtraukti iš tautos atimtų suverenų galių susigrąžinimo ir demokratinės Lietuvos Respublikos suvereniteto atkūrimo klausimą“. Naujo darinio idėjose

kryptis nėra prarasta. Reikia daugiau duoti galimybių visuomenei, jaunimui, kitai kartai pasireikšti, kalbėti, daryti“, – ramino svečias, matyt, taikydamas savo žodžius Mokslų akademijos salėje sėdintiems garbaus amžiaus buvusiems sąjūdininkams. Ir kalbėjęs estas sakė, kad Estijos liaudies fronto veikla yra sustabdyta ir ragino lietuvius turėti optimizmo.

Skelbiama, kad prie „Tautos forumo“ prisijungė Vilniaus sąjūdžio taryba, Sąjūdžio iniciatyvinės grupės klubas, „Vilniaus forumas“, Talka kalbai ir tautai, Lietuvos žmogaus teisių koordinavimo centras, Jaunimo sambūris „Pro patria“, Nevyriausybių organizacijų, padedančių stiprinti valstybinius gynybinius pajėgumus, koordinacinė taryba. Tai vis nepatenkintųjų sambūriai garsiais vardais, kurie patys nieko nepadarė, kad valstybėje būtų geriau gyventi, o tauta neišsilakstytų, tik nuolatos pyko. Reikia tikėtis, kad bus dar daugiau piktumo, kai į Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos institutą naujai kadencijai nebeatęks ten profesoriavęs Vytautas Radžvilas, kuris jausis „persekiojamas už politiškai nekorektiškas“ idėjas. Mat žiniasklaida skelbia, kad universiteto rektoriaus paskelbtoms nuostatomis profesoriaus vietai užimti Radžvilas niekaip negali atitikti. Nieko stebėtina – Vilniaus universitetas yra valstybinė institucija, o prof. V. Radžvilas studentus moko valstybės politikos neatitinkančių idėjų. Lietuvos politika yra stiprinti Europos Sąjungos šeimą, o profesoriaus – ją griauti.

Dar nepamirėjome į politinę rinką Sąjūdžio jubiliejaus proga vėl metamo Arvydo Juozaičio, kuris siūlomas prezidentu ir ateina „gelbėti“ tautos, kaip kažkada gelbėjo Algirdą Mykolą Brazauską, užleisdamas rinkimuose jam savo vietą, bet apie jį tikriausiai dar bus progos pakalbėti, nes rinkimai – jau už metų.

TELKINIAI

Prisikėlimo parapijos Kanadoje 65-oji sukaktis

Šiemet sukanka 65-eri metai, kai Toronte, Kanadoje, pranciškonai vienuoliai įsteigė Prisikėlimo parapiją. Tai įvyko 1953-aisiais, kai kardinolas J. McGuigan pamatė, jog atvykus į Kanadą tūkstančiams naujų lietuvių pabėgėlių, vienos lietuvių parapijos jau per maža.

Ilgametis parapijos klebonas, pranciškonas t. Augustinas Simanavičius prisimena: „Nors ir mirus Stalinui, broliai pranciškonai toliau liko atkirsti nuo Lietuvos. Tuo tarpu JAV jau veikė 113 lietuviškų parapijų su savo kunigais ir vikarais. Atvažiavę į Ameriką mes neturėjome dirvos, kur galėtume dirbti. Gyvenome vienuolynuose, iš kurių kunigai pasikviesdavo vesti rekolekcijų, patarnauti. Iš viso buvo apie 20 pastoraciniam darbui pasiruošusių jaunų kunigų, tačiau mes neturėjome savo parapijų“. Tuo metu Kanadoje veikė dvi nedidelės lietuviškos parapijos – Montrealyje ir Toronte.

Pirmoji lietuviška parapija Toronte, įsteigta 1928 m., tapo nebepajėgi aptarnauti naujųjų ateivių. Tėvas Augustinas sako, kad apylinkėse buvo skaičiuojama iki dešimties tūkstančių lietuvių. Pranciškonai St. Catherine's mieste turėjo vienuolyną, kuriame dirbo tėvas Petras Baniūnas. Toronto kardinolas važiuodavo tenai atlikti išpažinties ir, sužinojęs, kad lietuviai pranciškonai galėtų apsiimti steigti naują parapiją, parašė laišką provincijolui t. Jurgiui Gailiuišui, kviesdamas atvažiuoti ir žadėdamas visam laikui atiduoti parapiją bei vienuolyną. Vienuoliai sutiko imtis parapijos ir į Torontą išsiuntė t. Bernardiną Grauslį ją steigti.

Pirmosios šv. Mišios buvo aukojamos kino teatro salėje, kurią vienuoliai po paskutinio kino seanso turėjo išsišluoti patys. Kurį laiką Mišios čia vyko kiekvieną sekmadienį. Žmonių susirinkdavo pora tūkstančių. Iš pat pradžių pradėta ieškoti žemės sklypo savo bažnyčiai su vienuolynu. „Tai buvo sunkūs metai, kadangi suvažiavę žmonės buvo tuš-

Toronto Prisikėlimo parapija švenčia gražų jubiliejų.

selėjome lietuviškas tradicijas, tokias kaip Kūčios, gegužinės pamaldos“, – sako vienuolis, prisimindamas lietuvių pastangas išlikti lietuviais ir lietuviams užauginti vaikus. Įsisteigė šeštadieninės mokyklos, kuriose lietuviškai mokėsi apie pusę tūkstančio vaikų. Atsirado skautų, ateitininkų organizacijos. „Tuo metu buvo jausmas, kad grįšim į Lietuvą, jog ateis toks laikas. Tuo tikėjom ir gyvenom“, – prisimena t. Augustinas.

Susirūpinta jaunimo vasaros užimtumu. Pradėjo veikti vasaros sporto stovykla „Aušra“, kurios iniciatorius buvo tėvas Paulius Baltakis, tuo metu dar jaunas vikaras ir jaunimo organizatorius. „O jaunimo buvo daug ir reikėjo įdėti daug darbo, norint jį išlaikyti lietuviškoje aplinkoje, kad kalbėtų lietuviškai. Tai buvo tėvo Pauliaus Baltakio dirva“.

Stovyklavietį įrengti vienuoliai nupirko 25 akrus miško. „Stovykla buvo didelė pagalba tam darbui, kurį apsiėmėme parapijoje, kad vaikai turėtų lietuvišką aplinką ir galimybę bendrauti vieni su kitais“, – sako Prisikėlimo vienuolyno vyresnysis t. Augustinas Simanavičius. Bet apie 1973 m. jaunimo sumažėjo, ir stovykla gavo naują „Kretingos“ vardą bei tapo universalesnė, skirta visam jaunimui. Nuolatiniai pagalbininkai buvo dabartinis prel. Edmundas Putrimas, Lina Kuliavienė, And-

soje Amerikoje ir Kanadoje atėjo laikas, kai lietuviai pasitraukė į užmiestį, o jų vietas užpildė nauji imigrantai iš Italijos, Puerto Riko, Azijos kraštų. Žmonės, kurie išsikėlė iš miesto centro, savos parapijos tapo per tolimos, ir jie vis gausiau ėmė glaustis prie vietinių parapijų“.

Pasirinkta vakarinė Toronto dalis, kur tuo metu buvo priemiestis. Įsikūrimas truko apie penkerius metus. Prisikėlimo parapija naujoje vietoje ėmė veikti nuo 2000-ųjų ir, anot tėvo Augustino, „gyvuos tol, kol bus žmonių. O kas gali nuspėti ateitį, kas bus po 10-15 m., į kurias puses judės lietuviai, ar dar bus naujai atvažiavusiųjų, ar jie bus tikintys, ar netikintys. Dabar patiriame, kad naujai atvykę žmonės sunkiai prisijungia prie seniau egzistuojančių parapijų“.

Vis dėlto broliai pranciškonai nenusimena ir į ateitį žvelgia viltingai – Prisikėlimo parapijoje ir vasaros stovyklose užaugę vaikai sukūrė šeimas išlaiko tradicijas, „Kretingos“ stovykla ir toliau klesti. Prisikėlimo parapija tebėra gausiausiai lankomas lietuvių centras, čia vyksta ir balsavimai Lietuvos rinkimuose.

Pokyčiai JAV Pranciškonų vienuolijose

Gegužės 30 d. šešios Mažesniųjų brolių ordino provincijos JAV (Švč. M. Marijos ėmimo į dangų, Švenčiausiojo Vardo, Gvadalupės Mergelės, Švenčiausios Širdies, Šv. Barbaros ir Šv. Jono Krikštytojo) balsavo už susijungimą į vientisą struktūrą. Ji susidarys iš beveik 1000 brolių pranciškonų. Provincijų ministrai tikisi, kad naujoji provincija bus oficialiai sukurta 2022 m. pabaigoje arba 2023 m. pradžioje. Naujosios provincijos būstinė bus išrinkta artimiausiu metu. Kaip ir daugelis kitų vienuolinių bendruomenių JAV, pranciškonai taip pat išgyvena brolių JAV dar buvo per 3 tūkst., o dabar nebeliko nė tūkstančio.

Parengta pagal Lietuvos šv. Kazimiero provincijos naujienlaiškį.

Ilgametis parapijos klebonas t. Augustinas Simanavičius (k.) ir naujasis klebonas br. Juozapas Marija Žukauskas OFM.

čiomis kišenėmis, paprasti darbininkai, o pradėtas projektas turėjo kainuoti milijonus dolerių, – prisimena brolis pranciškonas. – Buvo labai sunku nupirkti žemės sklypą ir pradėti statybas. Pranciškonai užstatė savo vienuolynus Amerikoje ir skolinosi iš banko, kad galėtų tą padaryti. ...Kartą broliai organizavo paramos vaju, tikėdamiesi didelio atsako, bet, suskaičiavęs rinkliavas, klebonas t. Bernardinas net apsiverkė“.

Vis dėlto 1956 m. buvo pastatytos dvi salės, iš kurių vienoje įrengta bažnyčia. Vėliau atsirado ir vienuolyno patalpos, tačiau atskira bažnyčia taip ir nebuvo pastatyta. Laikina salė liko maldos vieta tol, kol Prisikėlimo parapija persikėlė į naują vietą. Susikūrė katalikių moterų ir katalikų vyrų organizacijos, tretininkai, skautai, vasaros stovykla. Lietuvių veiklumas ir pamaldumas stebino vietinius kanadiečius. T. Augustinas prisimena, jog gegužės mėnesį, per Marijos garbei skirtas gegužines pamaldas, žmonės tiesiog netilpdavo bažnyčioje. „Puo-

rius Kaknevičius, Rasa Poskočmienė. Vienuolis džiaugiasi, kad „Tas darbas vyksta ir toliau, o stovyklos iki šiol pilnos vaikų. Viena stovykla vyksta lietuvių, kita – anglų kalba. Net ir vaikai iš mišrių šeimų, kurie nebesusikalba lietuviškai, stovykloje susipažįsta su lietuviškomis tradicijomis ir palaiko savo tapatybę.“

Buvo įkurtas ir jaunimo choras, kuriam vadovavo jėzuitas kunigas Bronislovas Jurksas. Jis taip pat vadovavo ir parapijos bei vaikų chorui. Jie buvo gausūs, dalyvaudavo dainų šventėse. Salėse sportuodavo vaikai, vakarais vykdavo draugijų ir organizacijų susirinkimai, posėdžiai, repetitijos.

1994-aisiais buvo nutarta pakeisti parapijos vietą, kad ji būtų arčiau lietuvių, kurie išsikėlė į užmiestį. T. Augustinas pasakoja: „Kadangi imigrantai senais laikais visuomet gyvendavo paprastesniuose rajonuose, parapijos irgi įsisteigė ten, kur buvo žmonių. Po ilgo laiko žmonės, gyvenę aplink parapijas, prasigyveno ir pirkė namus kitur. Vi-

Į iškilmingas šv. Mišias susirinko nemažai lietuvių.

Lituanistinių mokyklų vaisiai dažnai būna saldūs

Atkelta iš 1 psl.

Kas paskatino pasirinkti mokytojos profesiją?
Siekdama mokslo žinių sutikau mokytojų, kurie žavėjo gebėjimu ugdyti bei skleidžiama vidine šviesa. Buvo įdomu tokių mokytojų pamokose. Pasirinkti mokytojos profesiją paskatino iš širdies dirbančių mokytojų pavyzdys. Norisi paminėti, jog kiekvienai profesijai reikia ir pašaukimo, o mokytojo – dar ir pasiukojimo bei meilės vaikams.

Kur įgijote mokytojos specialybę? Kokia jūsų pedagoginė patirtis?
Esu baigusi Vilniaus pedagoginį universitetą. Lietuvoje dirbau matematikos mokytoja. Atvykusi į Ameriką, norėjau tęsti pedagogės darbą, deja, keletus metus negalėjau to daryti.

Ar nesigailite dėl profesijos pasirinkimo?
Tikrai nesigailiu. Pedagogo darbui reikalinga širdies kalba. Prisipažinsiu – mokydama vaikus viską darau nuoširdžiai. Vaikai tai jaučia, todėl labai dažnai gaunu grįžtamąjį atsaką – vaikų pasitikėjimą.

Pamenu, ilgokai kalbinome Jus ateiti dirbti į Čikagos lituanistinę mokyklą. Kodėl pagaliau sutikote?
Atvykus į šią šalį, o dar su mažais vaikais, pradžia daugeliui nėra lengva. Kad išsivirtintum ir užsidirbtum pragyvenimui, tenka imtis įvairiausių darbų. Mūsų šeimai taip pat reikėjo „pasukti galvas“ ne tik kaip dirbti, bet ir kaip pasidalinti vaikų priežiūra: vyras dirbo dieną, o aš į darbą skubėdavau naktimis. Po naktinės pamainos darbo neturėjau galimybės dirbti lituanistinėje mokykloje. Kai sūnus paūgėjo ir pradėjo lankyti lituanistinę mokyklą, supratau, kad ir man metas grįžti prie savo mėgstamo darbo.

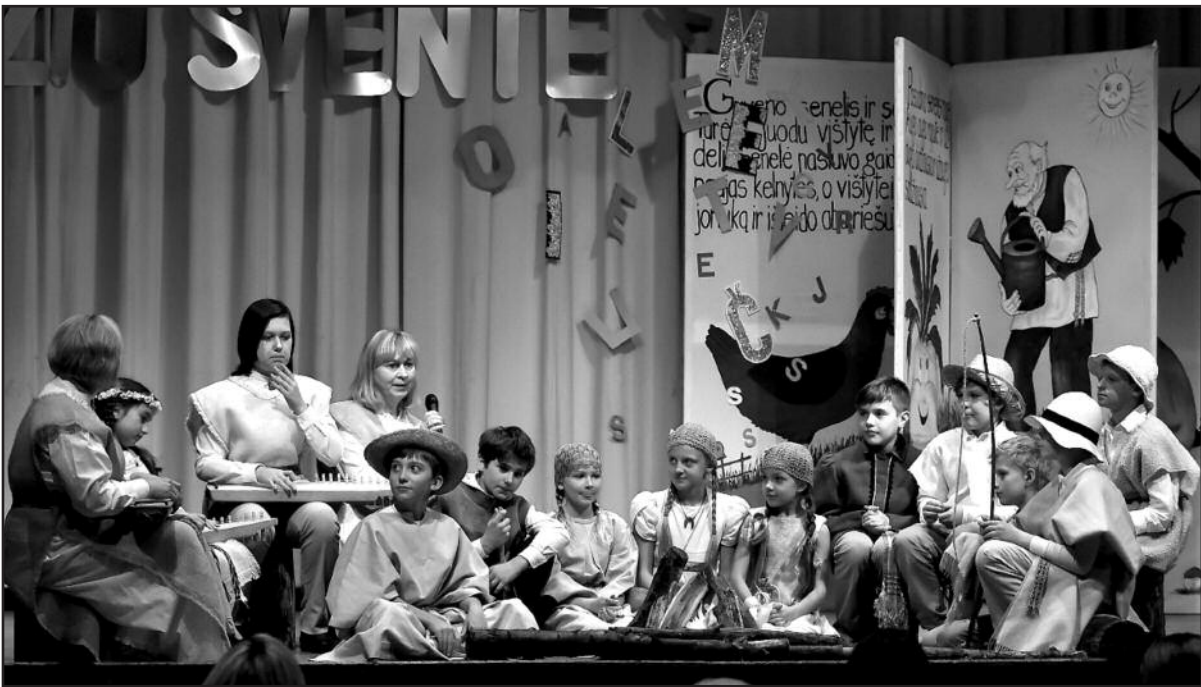
Kokių savybių reikia geram mokytojui?
Mokytojui svarbu nuoširdžiai tikėti tuo, ką jis daro. Vaikai turi jausti, jog mokytojas dirba nuoširdžiai. Tai pajutę, vaikai noriai įsijungia į siūlomą veiklą, labiau pasitiki bei tiki, kad jie bus pastebėti ir įvertinti. Jiems pateikiama medžiaga turi būti ne tik naudinga, bet ir įdomi. Tai vaikams padeda įsisavinti žinias. Geras mokytojas tas, kuris nebijo ieškoti naujų idėjų, netradicinių mokymo būdų ir tiki vaikų galimybėmis. O mokėjimas prie kiekvieno mokinio prieiti individualiai skatiną didesnę mokinio susidomėjimą mokomu dalyku ir tuo pačiu duoda puikius rezultatus.

Dažnai tenka išgirsti, kad lietuvių kalba, gyvenant užsienyje, nereikalinga. Ne paslaptis, kad daugelis išeivijos lietuvių net neveda savo atžalų į lituanistines mokyklas. Kokia Jūsų nuomonė šiuo klausimu?
Suprantu tėvelius, kurie yra labai užsiėmę. Daugeliui nėra lengva surasti laiko, dar labiau kantrybės lietuvių kalbos mokymui. Bet jei tėvai turi pareigos jausmą ir begalinį norą perduoti savo vaikams tai, ką yra gavę iš tėvų, tada atsiranda ir laiko šiam svarbiam tikslui. Kantriai dirbant metai iš metų ne tik tėvus, bet ir pačius vaikus džiugina pasiekti rezultatai. Man pačiai buvo malonu ir labai svarbu iš dukros išgirsti padėkos žodžius už tai, jog mokiau ją lietuvių kalbos bei skatinau nepamiršti lietuvių kultūros. Mūsų lietuviškumo indėlis vaikams – mūsų visų ateitis. Todėl paraginčiau kuo daugiau tėvėlių padėti savo vaikams nepamiršti, kokia kalba kalbėjo jų tėveliai, proseneliai.

Lietuviškos mokyklos kaip lietuviški beržai, kur skatinama lietuviybė, o ją lankančys vaikai – kaip sula, tekanti iš jų. Sula gardi ir saldi. Vadinasi, ir lietuviškų mokyklų vaisiai labai dažnai saldūs.

Kokia, Jūsų nuomone, turėtų būti lituanistinė mokykla, kad kiekvienas vaikas joje jaustųsi puikiai?
– Vaikai turi jausti, kad mokykla visą dėmesį skiria jiems, kad viskas daroma dėl jų. Svarbu, jog vaikai būtų pastebėti ir jaustųsi įvertinti. Kad jiems pateikiama medžiaga, kaip ir minėjau anksčiau, būtų ne tik naudinga, bet ir įdomi. Turėtų būti atsižvelgiama į vaikų poreikius bei mokėjimo galimybes. Paskatinamasis bei pagiriamasis žodis vaikams labai svarbus.

Kokių didžiausių sunkumų patyrėte dirbdama lituanistinėje mokykloje?

Mokytoja Danutė Petraitienė (2-oje eilėje ketvirta iš kairės) su savo auklėtiniais „Lietuviško žodžio“ šventėje.

Sunkiausia buvo pirmaisiais metais. Turėjau persikvalifikuoti. Įgytos patirties mokant matematiką čia mažai reikėjo. Žinoma, praverė turimos pedagoginės ir psichologinės žinios bendraujant su vaikais. Daug laiko teko praleisti ieškant įdomesnės ir vertingos medžiagos, kuria galėčiau naudotis pamokose.

Ką laikote pačiu didžiausiu savo laimėjimu?
– Didžiausiu laimėjimu laikau, kai atrandu kelią į vaikų širdis. Žodžiais neapsakomas jausmas, kai eidama tuo keliu juos įtikinu, kad jie turi mylėti Lietuvą, kad privalo mokėti tėvų ir senelių gimtąją kalbą, kad jiems reikia kuo daugiau sužinoti apie Lietuvos kraštą, šios šalies žmones, istoriją, papročius, kultūrą.

Esate ne tik mokytoja, bet ir vadovėlių lituanistinei mokyklai autorė. Kas paskatino Jus rašyti vadovėlius?
– Vadovėliai atsirado Čikagos lituanistinės mokyklos bibliotekininkės Dovilės Ruscitti dėka. Ketvirtokai tėvynės pažinimo pamokose mokėsi apie Lietuvos gamtą iš labai senų, nespaltotų vadovėlių. Pradėjusi dirbti, ėmiausi ieškoti įdomesnių, daugiau atitinkančių šį laikmetį žinių. Ieškodama informacijos, dažnai lankiausi mokyklos bibliotekoje. Bibliotekininkė Dovilė su malonumu man padėdavo,

Mokytoją su gražiu apdovanojimu pasveikino dabartiniai ir buvę jos auklėtiniai. Asmeninio albumo nuotraukos

surasdavau krūvas jos atrinktų knygų. Perskaičius daugybę knygų, atsirinkau tinkančią medžiagą, kuri mano mokiniams buvo įdomi ir naudinga. Dovilė Ruscitti, pamačiusi mano sukaupią medžiagą ir paruoštas užduotis, pradėjo skatinti rašyti vadovėlį. Ilgai nediršau to daryti, bet kai paskatino mokyklos administracija, o vadovėlius sutiko redaguoti direktorės pavaduotoja Loreta Timukienė, ryžausi tam darbui. Labai malonu, kad tie, į kuriuos kreipiausi pagalbos, visi su malonumu sutiko padėti. Ačiū, kad sutiko kurti Ina Stankevičienė. Nuoširdžiai prie mūsų prisijungė dailininkė Rita Gustienė ir jos vadovaujamos dailės studijos „Vaivorykštė“ vaikai. Be galo esu dėkinga gamtos fotografams iš Lietuvos: Juliui Morčūnui, Renatui Jakaičiui, Kastyčiui Vainauskui, kurie sutiko padovanoti meniškas nuotraukas, labai papuošusias mūsų vadovėlius.

Dėkoju ir savo šeimai: vyrui Kęstučiui už patarimus ir kai kurias nuotraukas, dukrai Kamilei, kuri daug pagelbėjo kompiuterinėmis žiniomis ruošiant pratybų sąsiuvinį, sūnui Martinui, atlikusiam mano visas paruoštas pratybų užduotis. Jo dėka galėjau įsitikinti, ar pratybos atitinka mokinių žinių lygį.

Džiaugiuosi, kad vadovėlius ne tik aš pati naudoju savo pamokose, bet iš jų kasmet mokosi daugiau nei šimtas kitų JAV lituanistinių mokyklų mokinių.

Mokote ketvirtokus. Vėliau jie pereina į aukštesnes klases. Ar malonu matyti savo buvusius mokinius pasikeitusius?
Be galo malonu sutikti savo buvusius mokinius. Įdomu, kai susitinki ūgtelėjusias ir išgražėjusias buvusias auklėtines, o vaikus aukštesnius už save. Džiaugiuosi, kad jie toliau lanko lietuvišką mokyklą, dalyvauja lietuviškoje veikloje. Jie auga ir bręsta nepaleisdami iš rankų lietuviškumo. Tai džiugina.

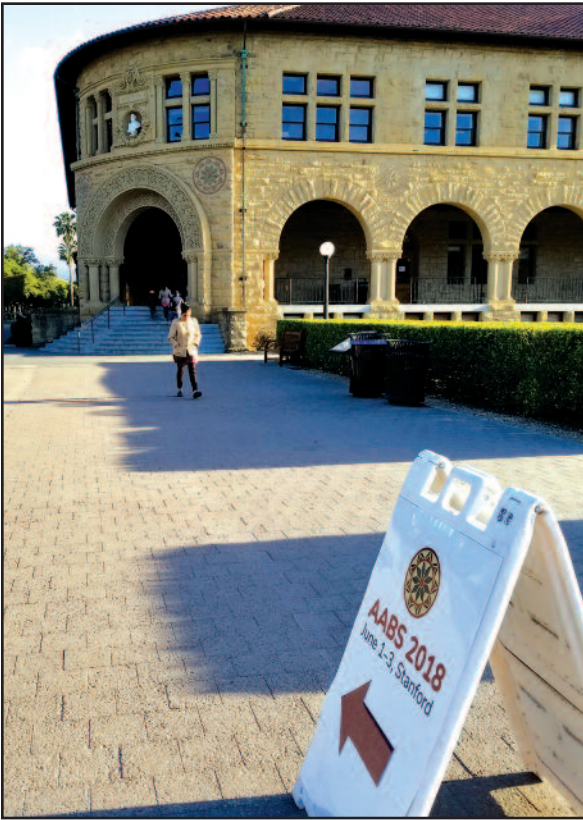
Kokį linksmiausią įvykį prisimenate Čikagos lituanistinėje mokykloje?
Kadangi mokau tik ketvirtokus, tai su vaikais bendrauju tik vienerius mokslo metus. Susidraugavus su vaikais būna labai gaila ir liūdna išsiskirti. Vienais metais turėjau labai puikius, stropius ir nuoširdžius vaikus, nesinorėjo, kad mokslo metai baigtųsi. Mokslo metų pabaigoje pajuokavau vaikus, kad aš jiems skirsiu sudėtingą testą, jog jie neišlaikytų jo ir dar liktų vienerius metus ketvirtoje klasėje. Visi klasės vaikai sutiko, neprieštaravo nei vienas. Žinoma, to nepadariau, bet dažnai prisimenu šį vaikų nuoširdų pritarimą, kuris paglostė širdį.

O kaip mėgstate leisti laisvalaikį? Kokių turite pomėgių?
Laisvalaikį stengiuosi praleisti kartu su šeima. Smagiai leidžiame laiką gamtoje, gražiuose parkuose. Mėgstame keliauti. Amerika – didelė šalis, kurioje yra daug lankomų vietų, daug galima pamatyti, pasigrožėti, daug sužinoti.

Ką galėtumėte patarti dabartiniams mokiniams ir mokytojams?
Mokiniams norėčiau palinkėti turėti svajonių ir niekada nenuleisti rankų jų siekiant bei jas įgyvendinant. O svarbiausia, kad jie nepamirštų savo tėvų, senelių gimtosios kalbos, papročių, tradicijų. Mokytojams patarčiau būti vaikams draugu bei patarėju, skatinančiu siekti savo tikslų, žinių bei išlikti nuoširdžiais.

Dėkoju už pokalbį ir linkiu kūrybinės sėkmės auklėjant jaunąją kartą.

Baltų konferencija Stanfordo universitete

Stanfordo universiteto „History Corner“ (istorijos kampelio) pastatas, kuriame vyko daugelis AABS konferencijos pranešimų.

Atkelta iš 1 psl.

Konferencija buvo puiki proga įvairių sričių baltišku studijų mokslininkams susitikti, pabendrauti, pasidalinti mintimis apie mokslinius ir kūrybinius pasiekimus.

Konferencijoje vyko tiek daug paskaitų, kad eiliniam lankytoji buvo sunku pasirinkti. Vienu metu vyko aštuonios ar devynios mokslinių pranešimų sesijos, o kiekvienoje sesijoje buvo skaitoma po tris ar keturis pranešimus. Sesijų skyriai buvo šie: bibliotekų, archyvų ir muziejų; religijos ir judaikos studijų; istorijos ir atminties; literatūros ir kalbos; antropologijos ir sociologijos; muzikologijos; meno ir estetikos; ekonomikos ir verslo. Mokslininkai dažniausiai lankėsi savo specialybėms skirtose sesijose, bet natūralu norėti savo akiratį praplėsti ir išklausti pranešimų iš kitų sričių.

Todėl manau, kad daugelis dalyvių bandė „pasigardžiuoti“ įvairių mokslo sričių paskaitomis. Konferencijoje taipogi buvo progų dalyviams susirinkti kartu. Vyko keturios plenarinės sesijos, šeštadienio vakarą vyko baltų kultūros šventė po atviru dangumi, o sekmadienio vakarą – Mariaus Markevičiaus filmo „Ashes in the Snow“ premjera. Filmas, susuktas pagal Rūtos Šepetys romaną „Between Shades of Gray“, pasakoja apie lietuvių trėmimus į Sibirą.

Išsamiai aptarti šios konferencijos neįmanoma, nes pranešimų buvo tiek daug. Galiu paminėti tik kelis iš jų, kuriuos iškliausiau ir kurie mane ypač sudomino.

Baltiškas pranašumas ir muzika

Atvykau penktadienį popiet, todėl negalėjau dalyvauti ypatingoje sesijoje, kuri buvo pavadinta

„Baltic Exceptionalism“ sesija. (Iš k.): Moderatorė dr. Anna Grzymala-Busse, Latvijos užsienio reikalų ministras Edgars Rinkevičs, Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius, buvęs Estijos prezidentas Toomas Hendrik Ilves.

„Baltic Exceptionalism“ (Baltiškas pranašumas). Toje sesijoje kalbėjo Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius, Latvijos užsienio reikalų ministras Edgars Rinkevičs ir buvęs Estijos prezidentas Toomas Hendrik Ilves. Pavėlavęs dalyvavau popietinėje muzikologijos sesijoje, kuri buvo skirta lietuvių muzikai. Muzikologas, dr. Darius Kučinskas Kauno technologijos universiteto profesorius apžvelgė ankstyvuosius lietuviškos muzikos įrašus Amerikoje. Klaipėdos universiteto prof. Danutė Petrauskaitė nagrinėjo muziką ir kultūrą okupuotoje Lietuvoje ir apžvelgė valdžios pastangas raginti lietuvius emigrantus Amerikoje „grįžti į tėvynę“. Trečioji paskaitininkė, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos mokslininkė Rasa Murauskaitė, kalbėjo apie lietuvių muziką po Nepriklausomybės atkūrimo 1990 m. Ji pastebėjo, kad šiuolaikinė latvių ir estų muzika plačiai žinoma pasaulyje, bet šiuolaikinė lietuvių muzika beveik nežinoma. Paskaitininkė paminėjo dvi lietuves kompozitorės, kurios vertos dėmesio – Oną Narbutaitę ir Ramintą Šerkšnytę. Ji taip pat išskyrė šiuolaikinę lietuvišką operą „Have a Good Day“.

Paskutinė muzikologijos sesija, kurioje jungėsi mokslinės paskaitos su koncertu, vyko sekmadienio popietę. Pirmojoje paskaitoje Texas Christian universiteto profesorius San-ky Kim papasakojo apie savo stažuotę Lietuvoje, kurios metu jis paruošė lietuvių kompozitorių dainų antologiją. Prof. San-ky Kim yra ne tik mokslininkas, bet ir dainininkas. Jis savo pasakojimą apie lietuvių kompozitorių dainų tyrinėjimus iliustravo padainuodamas keturias į antologiją įtrauktas dainas. Jam akompanavo pianistas Rokas Zubovas. Ypač gražiai skambėjo Juozo Gruodžio daina „Aguonėlės“, parašyta pagal Kazio Binkio eilėraštį, ir Balio Dvariono „Žvaigždutė“.

University of Washington prof. Elizabeth Kathleen MacIsaac aptarė jauno esto kompozitoriaus Pärt Uusberg muziką. Tai melancholiška, mistiška muzika, kurioje jaučiama estų kompozitorių Arvo Pärt ir Veljo Tormis įtaka. Savo paskaitą prelegentė pa-

ilustravo keliais Uusberg muzikos įrašais.

Paskutinę muzikologijos sesijos paskaitą skaitė Rokas Zubovas, kuris kalbėjo apie Mikalojaus Konstantino Čiurlionio dailę ir muziką. Sesija išpūdingai baigta Rokui ir Sonatai Zubovams atliekant Čiurlionio kūrinių „Miške“. Jiems skambinant ekrane buvo rodomos Čiurlionio paveikslų skaidrės.

Architektūra ir įtakos

Šeštadienio rytą vyko įdomi meno ir estetikos sesija, kuriai vadovavo Arizona State University prof. Kęstutis Paul Žygas. Pirmąjį pranešimą skaitė Talino universiteto prof. Heie Marie Treier. Ji kalbėjo apie žymų amerikietį architektą Louis Kahn, kuris 1901 m. gimė Estijoje. Prelegentė teigė, kad architektui Kahn ypatingą išpūdį padarė vaikystėje matyta Kuresaare pilis, kuri yra Estijai priklausančioje Saaremaa saloje. Anot prelegentės, pilies keturkampė geometrija, jos bokštai ir langai vėliau turėjo įtakos architektui Louis Kahn kūriniams.

Antrasis pranešimas – Vilniaus universiteto prof. Marijos Drėmaitės. Ji nagrinėjo architektūrą Lietuvoje po Antrojo pasaulinio karo, kada lietuviai architektai stengėsi būti modernūs, bet tuo pačiu bandė išsivaduoti iš sovietinės architektūros banalumo, į savąją įpindami liaudies motyvų. Tautinius motyvus Estijos architektūroje minėjo trečioji paskaitininkė, University of Kansas prof. Marie-Alice L'Heureux, kuri apžvelgė architektūrą Estijoje 1870–1930 m. laikotarpiu. Moderatorius Kęstutis Paul Žygas pastebėjo, kad tautinius motyvus savo architektūroje naudojo ir išeivijos lietuvis architektas Jonas Mulkas.

Šeštadienio popietę vyko dar viena architektūrai skirta meno ir estetikos skyriaus sesija. Vytauto Didžiojo universiteto prof. Viltė Migonytė-Petrulienė aptarė 1918–1940 m. laikotarpio lietuviškų vasarnamių architektūrą. Kauno technologijos universiteto prof. Vaidas Petrulis kalbėjo apie to paties laikotarpio Kauno, laikinosios Lietuvos sostinės

Plenarinės sesijos prelegentė dr. Agnia Grigas

Jolanta Budriūnienė (Mažvydo biblioteka) skaito pranešimą.

Plenarinės sesijos prelegentas dr. Lauri Mälssoo

Savo kūrybą skaito Inara Verzemnieks. Klausosi (iš k.): Rūta Šepetys, Julija Šukys ir Daiva Markelis.

Ramunės Kubiliūtės nuotraukos

architektūrą. Prelegentas paminėjo, kad Kauno senamiesčio, miesto centro architektūra yra išlikusi. Kaunas siekia UNESCO pripažinimo, o 2022 m. šis miestas bus Europos kultūros sostinė. Anot moderatoriaus Kęstučio Paul Žygo, kauniečiams pravartu savo miesto XX a. pradžios architektūrą priskirti *Art Deco* architektūrai. Pats moderatorius prof. Žygas skaitė paskutinę šios sesijos paskaitą apie Šv. Kazimiero koplyčios Vilniaus katedroje architektūrą. Jis pasakojo apie koplyčios keturkampišką, graikiško kryžiaus formą, kurią prelegentas sugretino su žymiu Leonardo da Vinci žmogaus figūros apskritime piešiniu.

Skaitmeninimas yra dokumentų saugojimas

Konferencijoje daug dėmesio skirta bibliotekoms ir archyvams. Šeštadienio ryto pirmojoje bibliotekų ir archyvų sesijoje pirmą pranešimą skaitė Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Dokumentinio paveldo tyrimų departamento direktorė Jolanta Budriūnienė. Ji aptarė būdus, kuriais galima atlikti dokumentinius tyrimus Mažvydo bibliotekoje ir paminėjo rinkinius bei archyvus, kurie saugomi toje bibliotekoje. Antroji paskaitininkė, Wayne State universiteto prof. Anita Millers yra gerai susipažinusi su Latvijos nacionaline biblioteka, kurioje ji stažavosi. Prof. Millers pabrėžė bibliotekų svarbią paskirtį išsaugant žmonių ryšį su praeitimi. Ji suminėjo šiurpius istorinius įvykius, kada bibliotekos ir jose esančios knygos buvo naikinamos. Taip pat pabrėžė sovietų vykdytą knygų naikinimą Lietuvoje 1940–1941 m., kuri galima pavadinti „bibliogenocidu“. Prelegentė nagrinėjo dokumentų ir knygų skaitmeninimo procesą ir su juo susijusias problemas. Panašiais rūpesčiais dalijosi trečioji paskaitininkė – dr. Marii Vāljataga, kuri aptarė Estijos valstybinės bibliotekos padėtį.

Paskutinė sesijos prelegentė buvo Northwestern universiteto medicinos fakulteto bibliotekininkė Ramunė Kubiliūtė. Jos paskaita – apie Lietuvoje gimusius, bet Amerikoje XX a. pradžioje dirbusius daktarus, apie kuriuos žinių prelegentė surado įvairiuose archyvuose.

Tarp klausytojų buvo Lituanistikos tyrimo ir studijų centro (LTSC) Čikagoje vadovas dr. Robertas Vitas. Jis kėlė klausimus dėl archyvinės medžiagos skaitmeninimo ir archyvų išsaugojimo. Atskirtoje sesijoje šešta-

dienio popietę dr. R. Vitas pats skaitė pranešimą apie LTSC istoriją, veiklą ir ateities planus.

AABS draugijos istorija

Plenarinėje šeštadienio popietės sesijoje kalbėjo jauna mokslininkė, politikė, rašytoja Agnia Grigas. Savo kalboje ji nagrinėjo, kiek pasikeitė Baltijos valstybių geopolitinė padėtis per praėjusius 50 metų. Jos kalboje buvo keli įdomūs teiginiai. Prelegentė priminė, kokiomis sąlygomis AABS draugija susiformavo prieš 50 metų ir paklausė auditorijoje sėdinčių klausytojų, ar tarp jų yra dalyvavusių pirmojoje AABS konferencijoje 1968 m. A. Grigas prašė tos pirmosios konferencijos dalyvių atsistoti. Atsistojo keli dalyviai, kuriuos pagerbė audringi plojimai. Vėliau prelegentė paminėjo 1989 m. vykusį Baltijos kelią ir vėl paklausė, ar yra auditorijoje dalyvavusių Baltijos kelyje. Atsistojo jau didesnė grupė žmonių, kurie taip pat susilaukė gausių plojimų. O pati prelegentė savo kalbos pabaigoje prیزadėjo dalyvauti po 50 metų vyksiančioje AABS konferencijoje.

Ideja – vertėjų talka

Sekmadienio, birželio 3 d. rytą vyko literatūros ir kalbos mokslų sesija, skirta vertimų klausimui. Islandijos universiteto prof. Dens Diminš aptarė du neseniai pasirodžiusius latvių autorių romanus, kurių vertimas kelia ypatingų problemų, nes abu autoriai – Vilis Lācītis ir Laima Muktupāvela – dabar gyvena užsienyje: Vilis Lācītis – Anglijoje, o Laima Muktupāvela – Turkijoje. Jų romanų vertimas ypač sunkus, nes vertėjai susiduria su naujos aplinkos terminologijos problemomis.

Ypatingą lietuviško teksto vertimo projektą pateikė paskaitininkė Diana Vidutis. Ji organizuoja Gabrielės Petkevičaitės-Bitės „Pirmojo pasaulinio karo dienoraščio“ vertimą į anglų kalbą. Rašytoja, visuomenininkė, politikė Gabrielė Petkevičaitė-Bitė (1861–1943) Pirmojo pasaulinio karo metu gyveno Lietuvos kaime, bet atidžiai sekė to laikotarpio įvykius ir juos aprašė savo dienoraštyje. Dienoraštis apima daugiau kaip 1 000 psl. Lietuvoje dienoraštis išleistas trimis tomiais. Prelegentė D. Vidutis planuoja išleisti šio dienoraščio vertimą į anglų kalbą talkos būdu. Ji ieško 100 asmenų, kurie galėtų išversti apytikriai po 10 psl. Projekto tikslas – vertimą baigti iki

2020 m., kai bus minimos G. Petkevičaitės-Bitės pirmininkavimo 1920 m. Lietuvos Seimo posėdžiui 100-osios metinės. Norintys prisidėti prie vertimo visą informaciją ras „Karo meto dienoraščiui“ skirtame tinklalapyje kmdvertimas@gmail.com.

Teatras ir laisvė

Sekmadienio rytą vyko kelios sesijos apie teatrą. Man teko dalyvauti antrojoje. Šios sesijos pirmieji du paskaitininkai nagrinėjo lietuvių režisierių pastatymus. Prof. Luda Popenhagen aptarė Antono Čechovo dramą „Žuvėdra“ pastatymą, kurį jai teko matyti Paryžiuje. Pjesę režisavo Oskaras Koršunovas. Prelegentė kalbėjo apie pastatymo naujoviškumą ir teigiamus kritikų atsiliepimus. Vilniaus universiteto prof. Martynas Petrikas nagrinėjo istorinės atminties klausimą: – kiek tas klausimas iškyla šiuolaikinėje baltų dramoje. Jis paminėjo latvio dramaturgo dramą „Miškinis“, kuri buvo pastatyta Lietuvoje. Kūrinys, naujoviškai nagrinėjantis partizanų temą, susilaukė ir teigiamų, ir neigiamų atsiliepimų.

Latvijos kultūros akademijos mokslininkė Zane Kreicberga savo pranešime nagrinėjo temą apie teatrą Baltijos valstybėse Nepriklausomybės laikotarpiu. Anot prelegentės Kreicberga, teatras, kuris okupacijos laikais dažnai tapdavo protestu prieš sovietinę valdžią, dabar išgyvena meninę krizę.

Baltijos valstybės ir Rusija

Sekmadienio vidudienį vyko paskutinioji plenarinė sesija, kurią vedė estas, tarptautinės teisės specialistas, Tartu universiteto prof. Lauri Mälkssoo nagrinėjo valstybingumo tęstinumo klausimą, ypač Baltijos valstybių santykių su Rusija atžvilgiu. Prelegentas perspėjo, kad Rusijos politikai yra susipažinę su tarptautine teise, bet turi tikslą ją iškreipti Rusijos naudai ir Baltijos valstybių nenaudai. Aktuali ir jautri tema sukėlė rimtų ir taiklių klausimų iš salės.

Kūrybinė popietė – istorinei tiesai

Sekmadienio popietę pasižymėjo dviem ypatingais renginiais: kūrybos skaitymu ir filmu. Vienoje Stanfordo universiteto aikštėje po atviru dangumi savo kūrybą skaitė trys rašytojos: Rūta Šepetys, Julija Šukys ir Inara Var-

zemnieks. Sesijai vadovavo kita rašytoja – prof. Daiva Markelis. Sesijos tema – trėmimai, istorinės tiesos ieškojimas ir viltis. Rūta Šepetys papasakojo savo knygos „Between Shades of Grey“ atsiradimo aplinkybes ir paskaitė kelias ištraukas iš šio kūrinio. Knygoje pasakojama apie jaunos tremtinės išgyvenimus. Ji išversta į daugelį kalbų ir yra skaitoma ne tik paauglių, bet ir suaugusių.

University of Missouri profesorė, rašytoja Julija Šukys papasakojo, kaip ji tyrinėjo savo močiutės ir senelio istoriją, susijusią su trėmimais į Sibirą. Rašytoja savo tyrinėjimus panaudojo rašydama knygą „Siberian exile“. Ji paskaitė ir kelias knygos ištraukas. Ši knyga konferencijos metu laimėjo AABS draugijos knygų premiją.

Latvių rašytoja Inara Verzemnieks nagrinėja panašią temą savo knygoje „Among the Living and the Dead“ (Tarp gyvųjų ir mirusiųjų), kurioje ji aprašo savo senelių išgyvenimus Latvijos okupacijų metu. Ir ji paskaitė kelias savo knygos ištraukas. Po skaitymų vyko diskusijos.

Paskutinis konferencijos renginys vyko gražioje Cubberley auditorijoje. Tai išankstinė filmo „Ashes in the Snow“ (Pelenai sniege) peržiūra. Filmą režisavo Marius Markevičius pagal Rūtos Šepetys knygą „Between Shades of Grey“. Sesijai vadovavo Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Los Angeles Darius Gaidys. Jis prieš filmo peržiūrą pakvietė į sceną režisierių Marių Markevičių ir knygos autore Rūtą Šepetys, kurie trumpai papasakojo filmo atsiradimo aplinkybes. Po filmo peržiūros abu grįžo į sceną ir atsakinėjo į žiūrovų klausimus. Filmas sukurta labai profesionaliai. Jis vaizdžiai atskleidė trėmimų į Sibirą baisumą. Visi aktoriai, aktorės įtikinamai atliko savo vaidmenis. Filmą oficialus pristatymas ir premjera vyks šį rudenį. Ši juosta verta visų dėmesio, nes pasakoja apie įvykius, kurie bent amerikiečiams yra arba nežinomi, arba pamiršti.

Kūryba prie Baltijos klesti

Tai tik kelios šios įdomios ir turiningos konferencijos akimirkos. AABS draugijai pavyko parodyti, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybėse kūryba tebekleisti. Draugija mokslinių pranešimų gausia konferencija kultūringai ir kūrybingai paminėjo trijų Baltijos valstybių Nepriklausomybės paskelbimo sukaktį ir paties AABS draugijos jubiliejų.

Jubiliejiniai dr. Juozo Kazicko ir Kazickų šeimos fondo metai

ALGIS VAŠKEVIČIUS

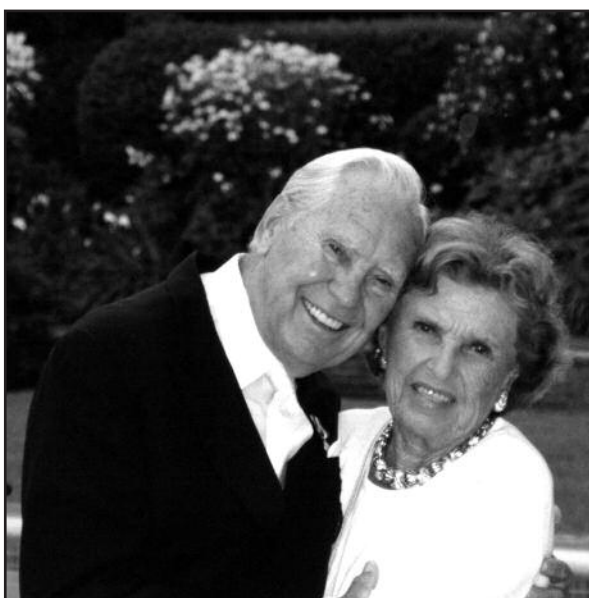
Balandžio mėnesį sukako 100 metų nuo verslininko, filantropo, daktaro Juozo Kazicko gimimo. Rugsėjo mėnesį savo 20-metį minės Kazickų šeimos fondas, suteikęs didžiulę paramą įvairioms svarbioms iniciatyvoms. Apie jubiliejinis renginius ir fondo nuveiktus bei planuojamus darbus sutiko papasakoti Kazickų fondo New Yorko skyriaus direktorė Neila Baumilienė.

Mūsų skaitytojams trumpai papasakokite apie save, savo šeimos istoriją, kaip atsidūrėte New Yorke?

Esu gimusi ir augusi Kaune, baigusi Vytauto Didžiojo universitetą. Vyras Giedrius baigęs Kauno technologijos universitetą. Susipažinome dar vidurinėje mokykloje. Pagal šeimos draugo rekomendaciją 1997 m. atvykome į kurortinį Long Island miestelį Southampton, NY, kuriame gyvename iki šiol. Auginame tris vaikus.

Koks buvo Jūsų kelias į Kazickų fondą?

Giedrius JAV lietuvių istorija domėjosi prieš atvykdamas į JAV ir žinojo apie daktarą Juozą Kazicką bei tai, kad jis su žmona Aleksandra gyveno netoli esančiame kurortiniame miestely East Hampton. Vos tik 2002 m. Lietuvoje buvo išleista Kazickų prisiminimų knyga „Vilties kelias“, suradęs Kazickų telefono numerį telefonų knygoje jiems paskambino. Atsiliepė dr. Juozas Kazickas, maloniai pakvietė, paskolino knygą. Po kurio laiko knygą gražinome jau abu, savo knygai paprašėme dedikacijos, buvome sužavėti labai draugišku Aleksandros ir dr. Juozo Kazickų bendravimu su mumis. Jiems išvykus žiemoti į Bahamas, tarp manęs ir Aleksandros Kazickienės užsimezgė susirašinėjimas. Abiejų Kazickų nepaprastos asmenybės, gyvenimo istorija (kartu jie išgyveno 70 metų, išaugino penkis vaikus), atsidavimas Lietuvai, ideali lietuvių kalba, ir aišku, draugiškumas mums buvo visai nauja patirtis – tarsi naujo gyvenimo etapo pradžia.

Aleksandra ir Juozas Kazickai.

ją baigė mūsų vaikai. Mokykla veikia iki šiol. Nuo pirmų metų labai daug dėmesio skyrėme ne tik pačiai mokyklai, bet ir santykiui su Kazickais, kad jie būtų kuo daugiau informuoti ir įsitraukę į jos veiklą. Aleksandrai mirus 2011 m., buvau pakviesta ateiti dirbti į Kazickų šeimos fondo New Yorko biurą ir sukurkti A. Kazickienės atminimo programą lituanistiniam švietimui JAV remti. Ji veikia nuo 2012 metų. Po kelių mėnesių darbo fonde buvau paprašyta tapti fondo New Yorko skyriaus direktore ir ja esu jau septinti metai.

Ką Jums pačiai reiškia darbas Kazickų šeimos fonde?

Dirbdama fonde jaučiu turinti kelias misijas. Pirmiausia – tai administracinis fondo tvarkymas, paraiškos, ataskaitos, užtikrinimas, kad veikla yra ir matoma visuomenei, ir skaidri. Daug laiko skiriu ir asmeniniam santykiui su paramos gavėjais. Taip pat jaučiu, kad atradau ir savo kaip emigrantės misiją – tiesti tiltus tarp Lietuvos ir jos diasporos, supažindinti

Kazickų šeimos fondo logotipas.

ribų Kazickų šeima yra didžiulė Dievo dovana. Jų gyvenimo istorija dar nėra išsamiai papasakota. Nustabu, kad Jūratės Kazickaitės pastarųjų kelerių metų tikslas ir yra supažindinti Lietuvą su savo tėvų gyvenimo istorija. 2020 m. minėsime gerb. Aleksandros šimtmetį, po truputį ruošiamės ir jam.

Darbas šeimos fonde suteikia labai ypatingą patirtį. Nepaprastai didžiulį išpūdį daro vasaros metiniai Kazickų šeimos fondo posėdžiai, kai prie vieno stalo susėda devyniolika šeimos narių, kad papasakotų apie savo remiamas organizacijas visame pasaulyje, pasitartų dėl naujų iniciatyvų. Devyniolika šeimos narių tęsia dr. Juozo bei Aleksandros Kazickų darbus. Tai išskirtiniai posėdžiai, be jų vyksta ir fondo administracijos posėdžiai su keturiais fondo direktoriais – Jūrate bei jos trimis broliais Juozu Mindaugu, Mykolu Vytautu ir Jonu Algirdu Kazickais bei neretai ir jų žmonomis.

Šiomet minima dr. J. Kazicko (1918–2014) 100 metų gimimo sukaktis. Kokie svarbiausi minėjimo renginiai jau buvo?

Balandžio mėnesį prezidento Valdo Adamkaus bibliotekoje-muziejuje Kaune pats prezidentas Valdas Adamkus kartu su Jūrate Kazickaitė atidarė dr. J. Kazicko gyvenimo istorijos parodą, kurioje yra šeši dideli biografiniai standai, vitrinos su asmeniniais daiktais bei vaizdo įrašas (apie šią parodą rašyta „Drauge“ gegužės 8 d. – red.). Ši paroda visus metus keliaus po Lietuvos bibliotekas, mokyklas, muziejus. Taip pat balandį Vaidilos teatre Vilniuje įvyko jaunųjų Lietuvos talentų koncertas dr. Kazickui atminti. Iš dešimties miestelių buvo pakviesti 23 moksleiviai, tarp jų septynių berniukų su specialiais poreikiais ansamblis. Tai buvo labai ypatingas jausmas vakaras, visą dėmesį skiriant muzikuojančiam jaunimui ir jų artimiesiems. Programą sudarė Justina Auškelytė, vedė Birutė Vizgirdienė. Balandžio 15 d. Šv. Kazimiero bažnyčioje Vilniuje įvyko šv. Mišios, kurias aukėjo tėvas A. Saulaitis SJ, skambėjo dr. Kazicko, skaitančio savo prisiminimus, balsas bei koncertas, kuriame dainavo vyrų choras „Ažuolų klubas“, giedojo Eglė ir Vytautas Juozapaičiai bei Eglė Stundžiaitė, vargonavo prof. L. Digrys ir R. Marcinkutė-Lesieur. Tą pačią dieną Lietuvos Laisvės Kovotojų sąjunga surengė dr. Kazicko minėjamą Karininkų ramovėję Vilniuje, jame pranešimus skaitė A. Damašio demokratinių studijų centro vadovas Vidmantas Valiušaitis, Laisvės kovotojų sąjungos narys Jonas Burokas, taip pat Jūratė Kazickaitė.

Balandžio 16-ąją, per tikrąją J. Kazicko gimtadienį, Jūratė Kazickaitė išklaušė šv. Mišias Aušros vartuose ir davė interviu Marijos radijui. Tema buvo „Dosnumas dr. J. P. Kazicko gyvenime“. Šią laidą galima išklaudyti Marijos radijo archyvuose. Kitą dieną Nacionalinės M. Mažvydo bibliotekos TV studijoje buvo sukurta laida „Dr. J. Kazickas – žinomas, bet mažai pažintas Lietuvos filantropas“, kurią vedė bibliotekos Informacijos analitikos skyriaus vedėjas Ginas Dabašinskas. Laidos įrašą galima peržiūrėti www.15min.lt.

Birželio viduryje – nauja dr. J. Kazickui skirtų renginių banga. Papasakokite apie juos plačiau.

Birželio 12 d. M. Mažvydo bibliotekos Vilniuje kino salėje buvo rodomas dr. Kazicko atminimui skir-

Aleksandros Kazickienės lituanistinės mokyklos atidarymas 2006 metais, Giedrius ir Neila Baumilai – pirmoje eilėje pirmi iš d. A. Varankos nuotr.

2005 m. rytinio Long Island lietuvių bendruomenėje buvo apie keturios dešimtys mokyklinio amžiaus vaikų. Kelios mamos nusprendėme įkurti lituanistinę šeštadieninę mokyklą. Galiausiai pamatėme, kad be finansinės pagalbos neišsiversime, nes geografiškai tai buvo labai specifinė vieta: aplink vanduo, brangūs kurortai. 2006 m. susibūrę į iniciatyvinę grupę paprašėme susitikimo su Kazickais ir finansinės pagalbos. Aleksandra man paliko didžiulį išpūdį ne tik perskaicius knygą, bet ir sutikus asmeniškai bei susirašinėjant. Pasiūliau mokyklai Aleksandros Kazickienės vardą. Mums buvo didelė garbė, kai šeima leido mokyklą pavadinti mamos vardu. Tapau A. Kazickienės Lituanistinės mokyklos (AKLM) vedėja ir jai vadovavau vienuolika metų, kol

Lietuvos gyventojus su diasporos darbais ir paveldu. Ir trečia misija – kuo daugiau papasakoti apie šios nepaprastos poros ir jos šeimos narių istoriją ir darbus Lietuvai. Labai tikiuosi, kad dr. J. Kazickas bus įrašytas į Lietuvos istorijos vadovėlius, kad jo gyvenimu, darbais, pasiekimais žmonės nuolat domėtis. Man vis daugiau tenka susipažinti su J. Ir A. Kazickų asmeniniais archyvais. Lietuva žino Juozą Kazicką kaip sėkmingą verslininką, tačiau jis taip pat buvo atsidavęs tėvas, Tėvynę mylėjęs patriotas, intelektualas, filantropas, keliautojas, rašytojas, oratorius, istorikas, Lietuvos menininkų ir muzikų, lietuviškų labdaros organizacijų rėmėjas, klasikinės muzikos gerbėjas, lietuviško rašto puoselėtojas ir technologijų diegėjas. Lietuvai ir lietuviams už jos

Kazickų šeimos fondas remia įvairių projektų įgyvendinimą. Vilnius, 2014 m.

Dr. J. Kazickas – didysis filantropas, parėmęs Valdovų rūmų statybą.

tas filmas apie Čiornaja Padiną „Švelnus vėjelis“. Filmą pristatė Jūratė Kazickaitė ir režisierius Saulius Beržinis. Birželio 13 d. Vytauto Kasiulio dailės muziejuje buvo atidaryta paroda „Mecenato dr. Kazicko ir dailininko Vytauto Kasiulio šimtmečiai ir draugystė. Vytauto Kasiulio kūriniai Kazickų šeimos kolekcijoje“. Malonu, kad į Lietuvą šiai parodai atvyko dailininko sūnus Vytautas Kasiulis su žmona, Kazickų šeimos nariai. Paroda veiks visus metus iki 2019-ųjų birželio 23 d. Joje galima pamatyti šešias V. Kasiulio drobes, atvežtas iš Kazickų šeimos kolekcijų New Yorke ir Vilniuje, taip pat atnaujinta paroda, pristatant dr. Kazicką kaip V. Kasiulio mecenatą. Joje eksponuojami laiškai, dokumentai bei šeimos prisiminimai.

Birželio 15–16 dienomis dr. J. Kazicko gyvenimo istorijos paroda buvo atidaryta M. Mažvydo bibliotekoje Vilniuje. Čia taip pat vyko ir A. Damušio demokratiųjų studijų centro rengiama konferencija „Laisvės byla“, kurios metu paminėti trijų draugų, dirbusių diasporoje dėl Lietuvos laisvės atgavimo atminimo jubilėjai – J. Kazicko 100-metis, JAV lietuvių visuomenės

veikėjo gydytojo Kazio Ambrozaičio 100-metis ir Alfonso Damušio 110 metų sukaktis.

Bus ir daugiau renginių. Vienas tokių – jau 15 metus vykstantis Kazickų šeimos sakralinių valandų festivalis Šv. Kazimiero bažnyčioje Vilniuje (birželio 26 – rugsėjo 11 d.).

Kazickų fondui šiemet sukanka 20 metų. Kokius pačius svarbiausius ir reikšmingiausius fondo darbus per tuos du dešimtmečius Jums labiausiai norėtusi paminėti?

Pirmasis fondo čekis buvo skirtas Jeruzalės Sopulingajam keliui (*Via Dolorosa*) atstatyti. Per dvidešimt metų vien per fondą (neskaičiuojant dr. Kazicko privačių iniciatyvų) išdalinta vienuolika milijonų JAV dolerių, paremta du šimtai organizacijų ir Lietuvoje, ir diasporoje. Kai kurios iš jų remiamos antrą dešimtmetį, kitos gavo tik vienkartinės paramas. Vienos didžiausių iniciatyvų buvo padovanoti 1 000 kompiuterių komplektų Lietuvos mokykloms, Lietuvos programuotojų kasmečiai konkursai bei bibliotekų modernizavimas ir internetinis ryšys jose. Taip pat ir Valdovų rūmų atstaty-

mo projektas, kuriuo dr. Kazickas labai didžiavosi. Ir Prezidentinės Valdo Adamkaus bibliotekos sukūrimas buvo dr. Kazicko idėja, ji buvo dosniai paremta. Kauno klinikų Pediatriinės intensyvios pagalbos skyriui buvo nupirktas medicininė aparatūra supirkimas, Kauno technologijos universiteto mokslininkams ir studentams skirtos stipendijos. Yale universitete JAV įsteigtas dr. J. Kazicko milijoninis tikslinės paramos investicinis fondas (endowment fund), kuris leidžia kasmet net dviem mokslininkams iš Lietuvos stažuotis Yale universitete.

Tai ir jau penkiolika metų vykstantis Kazickų šeimos vargonų koncertų ciklas, ir ASSIST programa – per penkiolika metų pusantro šimto Lietuvos dešimtokų metus mokėsi prestižinėse JAV privačiose mokyklose. Tai ir anksčiau minėta Aleksandros Kazickienės atminimo programa liutuanistiniam švietimui remti, kuri ne

tik remia 40 JAV mokyklų, bet ir mokytojų seminarus, vadovėlių rašymą bei tarptautinį Lietuvių kalbos lygių testą (LKLIT), skirtą įvertinti lietuvių kaip paveldo/užsienio kalbos žinias.

Naujausios labai svarbios iniciatyvos – ketverius metus trunkanti socialinės atsakomybės programa „Krepšinio galia“ ir visai nauja „Mergaičių galia“, kurių dėka per sportą mokomi ir gyvenimo įgūdžiai. Kartu su „Devbridge Group“ – lietuvių vadovaujama pasauline skaitmeninių produktų kompanija fondas remia ambicingą programą Sourcery for Kids – šeštadienines programavimo mokyklas Lietuvoje. Trejus metus truks programa, per kurią Cincinnati lietuvių bendruomenės, Tri Health ligoninės bei Cincinnati universiteto dėka Lietuvos greitosios pagalbos rezidentai stažuosis JAV, kur mokysis skubiosios pagalbos organizavimo ir vadovavimo principų. Naujai yra inicijuota We Connect vasaros stažučių programa diasporos jaunimui. Visos remiamos organizacijos yra aprašomos fondo tinklalapyje www.kff.lt.

Ar numatoma kaip nors paminėti 20 metų fondo sukaktį? Jei taip, tai kas planuojama?

Tikrasis fondo gimtadienis yra 1998 rugsėjo 11 diena, bet šiemet rugsėji nėra vienas Kazickų šeimos narys negali atvykti į Lietuvą – yra numatomas narių vizitas lapkritį. Planuojama surengti konferenciją filantropijos klausimais, pasidalinti Amerikos fondų praktika, duoti Lietuvos nepelno siekiančioms organizacijoms praktinių patarimų. Taip pat planuojama surengti Padėkos vakarą visiems fondo partneriams, kurie prisideda prie fondo remiamų programų. Nepaprastai džiaugiamės, kad empatija, dosnumas bei dėkingumas tampa Lietuvos gyvenimo dalimi.

Ar žinote, kad vienas didžiausių interneto prekybos svetainių „Amazon“ turi labai gražią programą, pavadinimu „Smile“, skirtą paremti pelno nesiekiančias organizacijas? „Amazon“ nuo kiekvieno pirkinio skiria 0.5 proc. išleistos sumos jūsų pasirinktai organizacijai – jums tai nekainuoja nė cento.

Perkant dovanėles iš „Amazon“, kviečiame pasirinkti „Draugas Foundation“ organizaciją. Taip papildomai neišleisdami nė cento, jūs paremsite „Draugo“, „Draugas News“ ir „Lithuanian Heritage“ leidinius.

Kaip tai padaryti? Ruošdamiesi apsipirkti „Amazon“, įveskite **smile.amazon.com/ch/36-3916303** interneto adresą. Dėkojame už paramą – net ir mažiausia auka yra reikšminga ir reikalinga! Praneškite apie tai kitiems!

DRAUGAS, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629
administracija@draugas.org

„Krepšinio galia“ programos metų pabaigos šventė.

CHIRURGAJ PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS GYDYMAS BEI CHIRURGIJA Center for Health 1200 S. York, Elmhurst, IL 60126 Tel. 331-221-9004	AKIŲ LIGOS ARAS ŽLIOBA, M.D. AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA 219 N. Hammes Avenue Joliet, IL 60435 Tel. 815-741-3220
DANTŲ GYDYTOJAI EUGENE C. DECKER, DDS, P.C. DANTŲ GYDYTOJAS Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą Susitarti galima angliškai arba lietuviškai 4647 W 103 St, Oak Lawn, IL Tel. 708-422-8260	ADVOKATAI Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS 6436 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629 Tel. 773-582-4500 Valandos susitarus

Parengė Vitalius Zaikauskas

Strasbūro teismas nubaudė Lietuvą

Vilnius (BNS) – Europos Žmogaus Teisių Teismas dėl stringančio žemės gražinimo Vilniaus krašte priėmė tūkstantines kompensacijas kelioms Lietuvos pilietėms. Dvi pareiškėjos Strasbūro teisme įrodė, kad Lietuva pažeidė jų teises į nuosavybę.

Lietuvos teismai iš pradžių pripažino jų teisę į sovietų režimo nusavintą žemę Kryžiukuose ir Vaidotuose, bet vėliau nuosavybės teisės panaikintos, nes šiuose plotuose buvo valstybinės reikšmės miškai.

Restitucijos procedūros tęsiasi, bet nuosavybės teisės iki šiol neatkurtos.

„Teismas nustatė, kad nuosavybės teisių panaikinimas savaime nėra pareiškėjų teisių pažeidimas, nes Lietuvos tarnybos privalėjo ištaisyti savo klaidas, kad apsaugotų miškus, pripažintus esančius valstybinės reikšmės”,

– rašoma Strasbūro teismo pranešime.

„Vis dėlto pabrėžiama, kad pareiškėjoms, sąžiningai įgijusioms šią nuosavybę, neturėjo tekti našta atiti-taisyti klaidas, už kurias yra visiškai atsakingos tik tarnybos”, – nurodė Europos Žmogaus Teisių Teismas.

Teisėjų kolegija konstatavo, kad restitucijos procesai trunka pernelyg ilgai vien tik arba daugiausiai dėl valstybės institucijų kaltės, o nuosavybės teisės iki šiol nėra visiškai atkurtos.

„Teismas laikosi nuomonės, kad tarnybos privalėjo nedelsiant vykdyti jų nuosavybės teisių atkūrimą, kadangi pareiškėjos anksčiau jau dalyvavo šiame procese ir prarado savo nuosavybę dėl tarnybų klaidų. Vis dėlto į pareiškėjų individualią padėtį jokių momentu nebuvo atsižvelgta”, – pabrėžė teismas.

Rūpinasi A. Ramanausko-Vanago laidotuvėmis

Vilnius (Alkas.lt) – Vyriausybės kanceliarijoje įvyko pasitarimas, kurio metu su artimaisiais ir atsakingų institucijų atstovais apsikeista nuomonėmis dėl Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio gynybos pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago laidotuvių.

Pasitarime dalyvavo partizanų vado A. Ramanausko-Vanago artimieji – dukra ir anūkė – ir vyriausybės, prezidentūros, kanceliarijos, seimo atstovai. Jame aptarta A. Ramanausko-Vanago laidojimo procedūra, galima laidojimo data ir vieta.

„Privalome atsižvelgti į šeimos

valią ir konkrečius pageidavimus”, – sakė ministras pirmininkas Saulius Skvernelis.

A. Ramanausko laidotuvėms nuspręsta sudaryti Valstybinę laidotuvių komisiją, kurios sudėtis bus patvirtinta artimiausiu metu, jau kitą savaitę.

A. Ramanausko-Vanago palaikai buvo rasti Našlaičių kapinėse Antakalnyje. Palaikų autentiškumas nustatytas atlikus teismo antropologinę analizę, kaukolės ir asmens fotografijų sugretinimus bei DNR tyrimus. Mirties bausmė A. Ramanauskui-Vanagui įvykdyta 1957 m.

Moksleiviai gaus kultūros pasus

Vilnius (Mano vyriausybė) – Per kalendorinius metus vienam mokiniui bus skirta 15 eurų su kultūra susijusiems renginiams. Tai numatoma Kultūros paso koncepcijos projekte.

Pagal siūlomą modelį, bus sukurtas Kultūros paso paslaugų rinkinys, į jį savo paslaugas galės teikti įvairios kultūros ir meno įstaigos, menininkai, edukatoriai, jas vertins ir tvirtins specialieji ekspertų komisija.

Iš šio sąrašo mokyklos, klasės

rinksis, kuria paslauga pasinaudoti.

Šiemet nuo rugsėjo pirmosios Kultūros pasą jau turės pradinukai, o nuo kitų metų sausio jo galimybėmis turėtų naudotis visi moksleiviai.

Teatrai, koncertinės įstaigos, galerijos ir kitos įstaigos galės siūlyti pasatymus, renginius, projektus, sukurtus specialiai Kultūros paso programai, taip pat ir įrašytus į nuolatinį repertuarą, visiems skirtus renginius.

Akibrokštas Kybartų pataisos namuose

Vilnius (ELTA) – Reaguodamas į Kybartų pataisos namų nuteistųjų socialiniuose tinkluose transliuotas išgertuves, teisingumo ministras Elvinas Jankevičius sako, kad jau labai griežtai įvertins aplaidų atsakingų asmenų elgesį. Ministras pabrėžia, kad dėl šios situacijos kalti pareigūnai gailėsčio nesulauks.

E. Jankevičius pasityčiojimu pavadino tai, kad du nuteistieji socialiniuose tinkluose transliavo, kaip gėrė naminę degtinę, ir aiškino, kiek kalintiems Kybartų pataisos namuose kainuoja uždraustos medžiagos – „samagonas” ir narkotikai.

„Vertinu tai kaip pasityčiojimą ir labai aplaidų Kybartų pataisos namų atsakingų asmenų elgesį. Nelabai suprantu, kaip gali neveikti ryšio blokavimo sistema”, – sakė E. Jankevičius ir pridūrė, kad tučiuojau vyks į Kybartų pataisos namus aiškintis situacijos.

„Keičiu savo planus, su Kalėjimo departamento direktoriumi ten nuvažiuosime, aiškinsimės situaciją. Nesuprantu, ką veikia imuniteto valdyba ir kriminalinė žvalgyba šiuo atveju”, – sakė ministras, pridurdamas, kad

Du nuteistieji kone visą dieną tiesiogiai iš savo kameros transliavo išgertuves.

Youtube stop kadras

sprendžiant kilusią problemą imsis griežčiausių priemonių.

„Dabar, kai kalėjimų sistema tvarkosi ir toks įvykis yra paprasčiausias pasityčiojimas iš visos sistemos”, – apibendrino E. Jankevičius.

Birželio 16 dieną du pusnuogiai Kybartų pataisos namų nuteistieji socialiniuose tinkluose kone visą dieną tiesiogiai transliavo išgertuves. Stebėjusiųjų transliaciją kaliniai prašė atsiųsti papildymus telefono kortelėms.

Internetas, telefonai, alkoholis įkalinimo įstaigose yra nelegalūs.

V. Putinas stengiasi išardyti NATO

Washingtonas (BNS) – JAV gynybos sekretorius James Mattis pasmerkė Rusijos prezidentą Vladimirą Putiną dėl Kremliaus vykdomo puolimo prieš Vakarų demokratiją ir pastangas išardyti NATO.

Šie J. Mattis komentarai nuskaubė praėjo vos kelioms valandoms po JAV prezidento Donald Trump pakartotinio pareiškimo, kad Rusija turėtų būti pakviesta grįžti į Didįjį aštuonetą (G-8). Maskva buvo pašalinta iš šio išsivysčiusios pramonės šalių klubo 2014 metais, Rusijai atplėšus nuo Ukrainos Krymo pusiasalį.

Be to, D. Trump dėl Krymo praradimo apkaltino savo pirmtaką Barack Obama.

„Pirmąkart po Antrojo pasaulinio karo Rusija tapo valstybe, ginklo jėga

perbraižiusią tarptautines sienas Gruzijoje ir Ukrainoje, tuo pačiu naudodamasi veto teise dėl jos kaimynių diplomatinių, ekonominių ir saugumo sprendimų”, – sakė J. Mattis.

„Putinas siekia suskaldyti NATO. Jis siekia sumažinti Vakarų demokratijos modelio patrauklumą ir mėgina pakenkti Amerikos moraliniam autoritetui”, – pridūrė Pentagono vadovas.

Pasak gynybos sekretoriaus, V. Putinas savo veiksmiais siekia ne mesti tiesioginį iššūkį Amerikos kariuomenės pajėgumams, o veikiau pakirsti ir susilpninti mūsų tikėjimą savo idealais.

Anksčiau D. Trump pareiškė, kad Rusija turėtų būti pakviesta grįžti prie derybų stalo su dabartinio Didžiojo septyneto šalimis.

P. Manafort siunčiamas už grotų

Washingtonas (BNS) – JAV federalinė teisėja paliepė buvusiam prezidento Donald Trump rinkimų kampanijos vadovui Paul Manafort prisistatyti į kalėjimą, artėjant jo teismui dėl pinigų plovimo, mokesčių slėpimo ir sukčiavimo naudojantis bankais.

Anksčiau P. Manafort buvo leista būti namų arešte iki bylos nagrinėjimo pradžios vėliau šiais metais.

R. Mueller, tiriantis numanomą Rusijos kišimąsi į 2016 metais vykusius JAV prezidento rinkimus, praeitą savaitę pateikė naujų kaltinimų, jog P. Manafort truko vykdyti teisingumą.

Prokurorai sakė, kad P. Manafort mėgino susisiekti su dviem liudytojais, turinčiais informacijos apie jo galimai vykdytą pinigų plovimą ir bankų ap-

P. Manafort darė įtaką tyrimui.

„Wall Street Journal” nuotr.

gaudinėjimą. Kaip teigiama, su šiais asmenimis mėginta susisiekti per rusų tarpininką Konstantiną Kilimniką, turėjusį įtikinti juos pateikti tyrėjams tam tikrų nusiskundimų.

D. Trump ir V. Putinas susitiks liepą

Washingtonas (BNS) – JAV prezidentas Donald Trump ir Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas gali susitikti ateinančių mėnesį, paskelbė amerikiečių dienraštis „The Washington Post”, remdamasis neįvardytais šaltiniais.

„Tikimasi, kad prezidentas Trump

susitiks su Rusijos prezidentu Vladimiru Putinu ateinančių mėnesį, kai jis atvyks į Europą dalyvauti NATO viršūnių susitikime, pranešė vienas aukšto rango administracijos pareigūnas ir du su jo (D. Trump) darbotvarke susipažinę diplomatai”, – nurodė laikraštis.

JAV pareigūnai atskyrė vaikus nuo tėvų

Washingtonas (BNS) – Beveik 2 000 nepilnamečių buvo atskirti nuo savo tėvų arba globėjų, neteisėtai atvykusių į Jungtines Valstijas per pastarąsias šešias savaites.

Nuo balandžio 19 iki gegužės 31 dieno iš viso 1 995 vaikai buvo atskirti nuo 1 940 suaugusiųjų, sulaukytų JAV pasienio patrulių, ruošiantis juos

patraukti teisinėn atsakomybėn dėl neteisėto sienos kirtimo, sakė Krašto saugumo departamento (DHS) atstovas.

Pagal tvarką sulaikyti tėvai yra laikomi kalėjimo sąlygomis ir laukia jų bylos nagrinėjimo ir galimo patraukimo atsakomybėn už sienos kirtimą, aiškino DHS pareigūnas. Toks procesas gali trukti kelias savaites.

S. Hawking balsas – juodosios skylės link

Paryžius (BNS) – Velionio britų astrofizikos milžino Stephen Hawking balso įrašas, birželio 15 dieną išsiųstas artimiausios juodosios skylės link, yra ištrauka iš mokslininko kalbos, kurioje jis ragino žmoniją rūpintis Žeme, paskelbė Europos kosmoso agentūra (ESA). „Tai labai emocinga ištrauka”, – sakė ESA vyresnysis mokslo konsultantas Mark McCaughrean.

Įrašas, kuriame girdėti sintezatoriaus kuriamas įsimintinas S. Hawking balsas ir graikų kompozitoriaus Vangelis muzika, buvo išsiųstas iš 35 m skersmens radijo antenos, esančios netoli Madrido. Tuo pat metu garsusis

mokslininkas buvo palaidotas Londo- no Westminsterio abatijoje šalia mokslo milžinų Isaac Newton ir Charles Darwin.

„Nukreipėme anteną į arčiau- siai Žemės esančią juodąją skylę (žinoma kaip 1A 0620-00)”, – sakė M. McCaughrean.

„Signalas pasieks savo tikslą už 3 500 šviesmečių”, – nurodė ESA darbuotojas.

Didžiulių atradimų astrofizikoje padaręs S. Hawking, kurio populiarios knygos apie Visatą padarė jį visame pasaulyje žinomu veikėju, mirė šių metų kovą, būdamas 76 metų.

www.draugas.org

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Birželio 24 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** Jau-nimo centro Jėzuitų koplyčioje kunigas Jau-nius Kelpšas aukos šv. Mišias už centro rėmėją a. a. Povilą Vaičekauską, minint jo vienerių metų mirties sukaktį. Kviečiame visus, paži-nojusius šį taurų lietuvių tremtinį, dalyvauti šv. Mišiose. Po šv. Mišių – vaišės kavinėje.

■ **JAV Lietuvių Bendruomenės Lemonto apy-linkės** valdyba visus kviečia dalyvauti Joninių gegužinėje „Atrask paparčio žiedą“, kuri vyks birželio 24 d., sekmadienį, po 11 val. r. šv. Mišių Pasaulio lietuvių centro Lemonte

kiemelyje. Bus skanaus maisto, gėrimų, lie-tuviška muzika, loterija, žaidimai ir linksma nuotaika! Laukiame visų.

■ **Organizuojama vienos dienos išvyka au-tobusu** į „Bristol Renaissance Faire“ (prie Il-linojaus-Wisconsino sienos) – rugpjūčio 4 d., šeštadienį. Išvykstame – 9 val. r., grįžtame – apie 6 val. v. Kaina suaugusiam – 50 dol., vai-kui – 30 dol. Daugiau informacijos Švč. M. Marijos Gimimo parapijoje tel. 773-776-4600 arba 773-860-7547 (Audra).

Birželio 22 d., penktadienį 7 val. v. Balzeko lietuvių kultūros muziejaus Mo-terų gildija kviečia į vakarą „**Muzikinis susitikimas**“. Jo metu pianistų šei-ma iš Lietuvos – **Martyna, Aušra ir Darius Kučinskai** atliks XX a. lietuvių bei užsienio kompozitorių romantinės ir impresionistinės krypties muzikos kūrinių. Kviečiame atvykti. Auka – 10 dolerių. Muziejaus nariams – ne-mokamai. Renginio vieta: **6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629**. Pasitei-rauti tel. **773-582-6500**.

Joninės Washingtone

Trijų Baltijos valstybių ambasados birželio 23 d. visus kviečia į „Dupont Circle“ aikštę Washingtone atšvęsti vidurvasario – Joninių, Jāņi, Jaanipäev.

Birželio 23 d. „Dupont Circle“ vyks daug su baltiško vidurvasario švente susijusių užsiėmimų – tradicinių dainų, šokių, žaidimų ir kt. Lietuvos, Latvijos ir Estijos ambasados ruošia šią šventę norėda-mas prisidėti prie visų trijų valstybių Nepriklausomybės atkūrimo šimtmečio minėjimo.

Atvykite, pakvieskite savo šeimos narius ir draugus. Laukiame!
LR ambasados Washingtone info

Liepos 6 d.

Šimtmečio Tautiška giesmė – Navy Pier

Nepamirškime geros nuotaikos ir tautinės atributikos! Su-sitikime visi 7:45 val. v. Navy Pier (600 E. Grand Ave, Chi-cago, IL 60611), ištieskime 30 metrų „Vienybės vėliavą“ ir 8 val. v. visi kartu giedokime Tautišką giesmę!

ORGANIZUOJA

Atkurtai
Lietuvai
100

DALYVAUJA:

THE PARADIGM

Lietuvių liaudies muzikos ansamblis
GABJA

ŠIMTMEČIO

Joninės

ČIKAGOJE

BIRŽELIO 23 D.

4 PM – 11PM

SUMMIT PARK DISTRICT S

5700 S ARCHER RD

SUMMIT, IL 60501

JANKEVICIUS

AMONT

GENERALINIS RĖMĖJAS

GP TRANSCO

YPATINGIEJI RĖMĖJAI

HMD

NF1 TRANSPORT INC

Brite

REMĖJAI

Andrex

Sandra Vogel

GOODWILL

UC UNLIMITED

MYLines Inc.

LAURENCE

COMPASS

Longmile Auto Haul Corp.

TRUCKING EXPERTS

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį. Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“ laikraščio gyvavimą daugelį metų!

www.draugofondas.org

Vieta, kur susitinka JAV lietuviai

DRAUGAS

Seniausias lietuviškas laikraštis pasaulyje
Leidžiamas nuo 1909 m.

Sužinokite vienas apie kitą

Susipažinkite su lietuviška veikla – nuo vandenyno iki vandenyno
XXI a. „Draugas“ – laikraštis jums!

NAUJIEMS PRENUMERATORIAMS

metams – 120 dol. pusmečiui – 65 dol.
internetinė (pdf) metams – 115 dol. 3 mėn. – 30 dol.

Siunčiu _____ dol.

Vardas, pavardė _____

Adresas: _____

Miestas _____ valstija _____ zip _____

Čekį siųskite:

DRAUGAS, 4545 W. 63rd. St.,
Chicago, IL 60629

Tel. 773-585-9500 www.draugas.org